ŞCOALA GIMNAZIALĂ NR. 5

CORNELIA GHIŢĂ

DOINA DOBRE

IRINA PETCU

ÎNTRE LITERATURĂ ȘI REALITATE

– scriitori și locuri din România

LITERATURE vs REALITY

– writers and places of Romania

Creații ale elevilor
Colecție inițiată de
prof. Doina Dobre

Pupil's writings
Collection started by
prof. Doina Dobre

Editura Visual Promotion
2015

BIBLIOTECA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI
CIP .....

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Autori. Authors:

Prof. Cornelia Ghiță (director, headmistress)
Prof. Doina Dobre (coordonatorul proiectului, project manager)
Prof. Irina Petcu (educație fizică, physical education)

Varianta în limba engleză. English version:

Raluca Nedelea Stolz (clasa a VIII-a A. 8th grade A): Prefață. Foreword. Între literatură şi realitate. Literature vs Reality. Oare au reuşit? Did they succeed?

Elizabeth Wiggins (clasa a VII-a A. 7th grade A): „Amintiri din copilărie". "Memories of Childhood". Cetatea Neamț. Neamț Citadel. Mănăstirea Slatina. Slatina Monastery. „Sobieski şi românii" – scrisori către personaje. "Sobieski and the Romanians" – Letters to Characters.

Bianca Ciobănete (clasa a VII-a A. 7th grade A): „Interviul Ioanei".

Andrei Carantino (clasa a VI-a B. 6th grade B): Între literatură şi realitate. Literature vs Reality.

Dragoş Ile (clasa a VI-a B. 6th grade B): Broşteni. Tarcău. „Sobieski şi românii" – părerile copiilor. "Sobieski and the Romanians" – thoughts of the children.

Valeriu Cărăşel (clasa a VI-a B. 6th grade B): Sabasa. Suha.

Vlad Gaginsky (clasa a VIII-a A. 8th grade A): „Alexandru Lăpuşneanul" – părerile copiilor. "Alexander Lăpuşneanul" – thoughts of the children. „Baltagul" – scrisori către personaje. "The Hatchet" – Letters to Characters. Humuleşti.

Antonia Cărăşel (Colegiul Național „Gheorghe Lazăr" - Bucureşti, clasa a X-a A, profilul matematică-informatică, fostă elevă a Şcolii Gimnaziale Nr. 5): Fărcaşa. Mănăstirea Bistrița. Bistrița Monastery.

Coperta1: ***Maria Sfîrăială,*** *clasa a VI-a B*
Coperta 4: ***prof. Irina Petcu***

Prepress şi tipar: **Visual Promotion**
www.vsp.ro
Editura: **Visual Promotion**

Apărut: iunie 2015

ÎNTRE LITERATURĂ ŞI REALITATE
– scriitori și locuri din România

LITERATURE VS REALITY
– Writers and Places of Romania

Prefață

Școala Gimnazială Nr. 5 din București este o unitate de învățământ care a avut, de-a lungul timpului, realizări deosebite, remarcându-se prin performanțele academice ale elevilor, dar și prin activitățile extracurriculare interesante și plăcute pentru copii.

Unele dintre activitățile cele mai incitante se desfășoară în cadrul Colecției „Creații ale elevilor", colecție inițiată și coordonată de către doamna profesoară Doina Dobre. Având ca punct de pornire activitatea didactică, elevii sunt solicitați să își pună la lucru inteligența de orice tip, imaginația, creativitatea și să realizeze adevărate opere de artă în miniatură. Astfel, de la o simplă temă la literatură s-a ajuns la o carte – „Poeme pe-o frunză" (2009; ediția bilingvă – 2010); interesul pentru istorie al elevilor a dus la o altă carte – „Câteva biserici fortificate din Transilvania (și unele cetăți) – așa cum le-am văzut noi" (2012); dragostea copiilor pentru botanică, geografie, pentru natură, în general, a dat naștere cărții intitulate „Flori, lacuri, povești – lumi fantastice ale României" (2014).

În intervalul 6 – 9 aprilie 2015, adică săptămâna „Școala altfel: Să știi mai multe, să fii mai bun!", elevii claselor a VI-a B, a VII-a A și a VIII-a A au participat la o excursie de documentare într-o zonă a țării legată de numele unor scriitori sau personaje din opere literare: Piatra Neamț, Mănăstirea Bistrița, Bicaz, Borca, Sabasa, Suha – romanul „Baltagul" de Mihail Sadoveanu; Humulești – „Amintiri din copilărie" de Ion Creangă; Mănăstirea Slatina – nuvela „Alexandru Lăpușneanu" de Costache Negruzzi; Cetatea Neamțului – povestirea „Sobieski și românii", tot a lui Costache Negruzzi.

Astfel, proiectul didactic început încă din primul semestru în orele de literatură s-a concretizat într-o nouă carte realizată de către elevii școlii noastre: „Între literatură și realitate – scriitori și locuri din România".

Lectură plăcută!

Director,
prof. Cornelia Ghiță

Foreword

Secondary School Nr. 5, Bucharest is an institute of learning which had, over time, great achievements, standing out by students' academic preformance, as well as the interesting extracurricular activities that are fun for the kids.

Some of the most intriguing activities are unfolding under the title "Pupils' writings", a collection started and coordinated by Mrs. Doina Dobre, our literature teacher. Students are encouraged to engage their intelligence, their imagination and their creativity in order to create real miniature works of art. This way, a simple literature homework became a book –"Poems on a Leaf" (2009; bilingual edition 2010); their interest in history lead to another book –"A Few Fortified Churches in Transylvania (and some fortresses) – As We Saw Them" (2012); the students' love for biology, geography, for nature in general, created a book called "Flowers, Lakes, Fairy tales – Fantasy Realms of Romania" (2014).

Between the 6th and 9th of April 2015, during the week "To know more, to be better" students from classes 6 B, 7 A, 8 A went on a field trip to research an area connected to literary characters and writers: Piatra Neamț, Bistrița Monastery, Bicaz, Borca, Sabasa, Suha - the novel "The Hatchet" by Mihail Sadoveanu; Humulești- "Memories of Childhood" by Ion Creangă; Slatina Monastery - the short story "Alexandru Lăpușneanu" by Costache Negruzzi; Neamț Fortress - the story "Sobieski and the Romanians", also by Costache Negruzzi.

Students started working on this project at the beginning of the school year, during literature classes. Their work has been materialized into a book: "Literature vs Reality – Writers and Places of Romania."

Enjoy your reading!

Headmistress,
Prof. Cornelia Ghiță

Între literatură și realitate

În orele noastre de literatură, ne punem problema raportului dintre ficțiune și realitate. Am învățat să deosebim naratorul de autor, personajul de persoană, firul epic al textului de întâmplările reale din care este inspirat. Știm că datele exacte contează mai puțin atunci când un scriitor se inspiră din trecut și creionează o epocă sau o figură istorică. Viața personală este transfigurată într-un roman autobiografic, iar descrierile artistice sunt profund subiective.

Dar ce te faci când un personaj este atât de bine conturat sau un roman atât de îndrăgit, încât „preia comanda"? De exemplu, personalul care administrează gara King's Cross din Londra a fost nevoit să construiască un peron 9-3/4, fiindcă toată lumea întreba de el (pentru necunoscători, acesta este peronul de unde elevii din romanul „Harry Potter" de J. K. Rowling iau trenul spre Hogwarts, școala de farmece și vrăjitorii). De asemenea, chiar și în zilele noastre, după mai bine de un secol de la romanul „Dracula" al lui Bram Stoker, este greu să îi convingi pe unii străini că Vlad Țepeș nu a fost un vampir, ci un domnitor aspru, dar drept.

Uneori, literatura are un impact atât de puternic asupra sufletului omenesc, încât realitatea pălește, parcă nici nu dorim să luăm act de realitate, ci ne place mai mult să păstrăm în noi înșine lumea pe care o creează opera literară citită. Acolo totul pare mai interesant, sau mai palpitant, sau mai romantic, sau mai...

În proiectul nostru din acest an școlar, am pornit pe urmele unor personaje din câteva opere literare studiate și am încercat să găsim un echilibru între ficțiune și realitate. În calitate de „consumatori" de literatură (scuzați neologismul șocant!), sufletul nostru ar trebui să accepte acest echilibru, să se bucure de tot ceea ce oferă literatura, fără să respingă realitatea.

Vitoria Lipan, Alexandru Lăpușneanu, grupul de plăieși și mândrul Sobieski, copilul Nică – iată personajele pe care le-am urmărit. Locurile vizitate: Piatra Neamț, mănăstirea Bistrița, Măgura Tarcăului, Bicaz, Fărcașa, Borca, Sabasa, Suha, Poiana Mărului; mănăstirea Slatina; Cetatea Neamțului; Humulești.

Ce a rămas în sufletele noastre... puteți vedea citind cele ce urmează.

Prof. Doina Dobre,
Coordonatorul proiectului

Literature vs Reality

During our literature classes, we consider the issue of the ratio between fiction and reality. We've learned to distinguish between the narrator and the author, the character and the person, the epic thread and the actions which inspired it. We know that exact data matter less when a writer finds inspiration in the past and describes an era or a historical figure. Personal life becomes an autobiographic novel and the artistic description is deeply subjective.

But sometimes a character is so well pictured, or a novel so popular that it "takes over". For example, the administration of King's Cross train station in London, had to build a 9-3/4 platform, because everybody was asking about it (for those who don't know, this is the platform where the students in the "Harry Potter" novels by J.K. Rowling start their ride to Hogwarts, School of Witchcraft and Wizardry. Also, these days, well after a century since "Dracula" novel was written by Bram Stoker, it's difficult to convince some of the foreigners that Vlad Tepeș (Vlad the Impaler) was not a vampire, but a harsh but fair ruler.

Sometimes fiction has such a great impact on the human soul that reality fades, it looks like we don't want to take note of it, but we rather like to keep the fictional world, created by the fictional reading, in ourselves. In that world everything looks more interesting, more exciting, more romantic or more...

In this year's school project, we followed the footsteps of some characters, we studied and we tried to find a balance between literature and reality. As literature "consumers" (sorry for this shocking neologism!), our soul should accept this balance, enjoying everything literature has to offer, without rejecting the reality.

Vitoria Lipan, Alexandru Lapușneanu, the peasants group and proud Sobieski, Nică the child, these are the characters we traced down. The places we visited: Piatra Neamț, Bistrița Monastery, Măgura Tarcăului, Bicaz, Fărcașa, Borca, Sabasa, Suha, Poiana Mărului; Slatina Monastery; Neamț fortress; Humulești.

What stayed on in our souls...you can read in the following pages.

Prof. Doina Dobre,
Project Manager

Oare au reuşit?

Atunci când citim o carte, deseori avem tendinţa de a ne transpune în pielea personajelor şi a ne imagina exact locurile în care se desfăşoară acţiunea. Dar oare cât de aproape este realitatea de ficţiune? Câte puncte au în comun şi prin ce se diferenţiază?

Mario Vargas Llosa spunea: „Ficţiunea nu este viaţa trăită, ci altă viaţă, inventată cu materialele oferite de prima şi fără de care viaţa adevărată ar fi mai sordidă şi mai sărăcăcoiasă decât este."

Asta au vrut să afle elevii noştri atunci când au pornit la drum în acest proiect: să meargă la faţa locului, să vadă împrejurimile cum sunt ele în realitate, să simtă pulsul vieţii de pe acele meleaguri şi să găsească punctele comune cu operele citite.

Fiecare a dat frâu liber fanteziei, a retrăit întâmplările relatate, s-a imaginat în vremuri demult apuse şi a încercat să înţeleagă ce a simţit autorul atunci când a păşit prin locurile ce l-au inspirat.

Oare au reuşit? Să vedem…

Prof. educaţie fizică,
Irina Petcu

Did they succeed?

When we read a book, often we put ourselves in the character's shoes and we accurately imagine the places where the action took place. But how close is fiction to reality? How many things do they have in common and how do they differ?

Mario Vargas Llosa said: "Fiction is not the life we live, but another life, made up of the ingredients of the first one, and, without it, the real life would be more sordid and more miserable".

This is what our students wanted to find out, when they set off for this project: to reach those sites, to see the surroundings, to feel the pulse of life there, and to find the connection with the literary works they read.

Everybody set their fantasy free, lived those events, imagined themselves living during long lost times, and trying to understand what the author felt when he walked on those places that inspired him.

Did they succeed? Let's find out….

Physical Education
Prof. Irina Petcu

Mănăstirea Bistrița
Bistrița Monastery

„Icoana Sfintei Ana cu micuța Maria în brațe privește înduioșată spre mine. Sfânta Ana îmi zâmbește. Mititica Maria mă privește drept în ochi și parcă îmi șoptește un lucru tainic. Lumânările dansează, slab luminând bisericuța. Vitoria Lipan a făcut bine să se închine la icoana Sfintei Ana."

"The icon of Saint Ana holding little Mary in her arms is looking mercyful at me. Saint Ana smiles at me, while little Mary looks into my eyes and seems to be whispering a secret. The candles are dancing, making a weak light in the church. Vitoria Lipan did the right thing when she came to Saint Ana's icon."

(Ioana Sava, clasa a VI-a B)

„În ochii Sfintei Ana am citit povestea drumului parcurs de credința Vitoriei."

"It is in the eyes of Saint Ana where I read the story of Vitoria's faithful journey."

(Maria Sfîrăială, clasa a VI-a B)

„În lăcașul de cult poți simți urmele unei femei căutându-și soțul, sperând ca rugăciunea să-i fie ascultată de Sf. Ana... Vitoria Lipan."

"In this sacred place you can actually feel the spirit of a woman, Vitoria Lipan, looking for her husband, hoping that her prayer would be heard by Saint Ana."

(Ile Dragoș, clasa a VI-a B)

„În acel locaș sfânt, oameni de rând ca Vitoria primesc ajutor de la Dumnezeu pentru a duce la capăt misiunea vieții."

"In this holy place, average people like Vitoria get help from God, so they can accomplish their life mission."

(Ana Țarălungă, clasa a VI-a B)

„Plai sfânt. Icoană tămăduitoare. Creștinesc; liniștit; sacru."

"Holy field. Healing icon. Christian; peaceful; sacred."

(Erica Pluti, clasa a VI-a B)

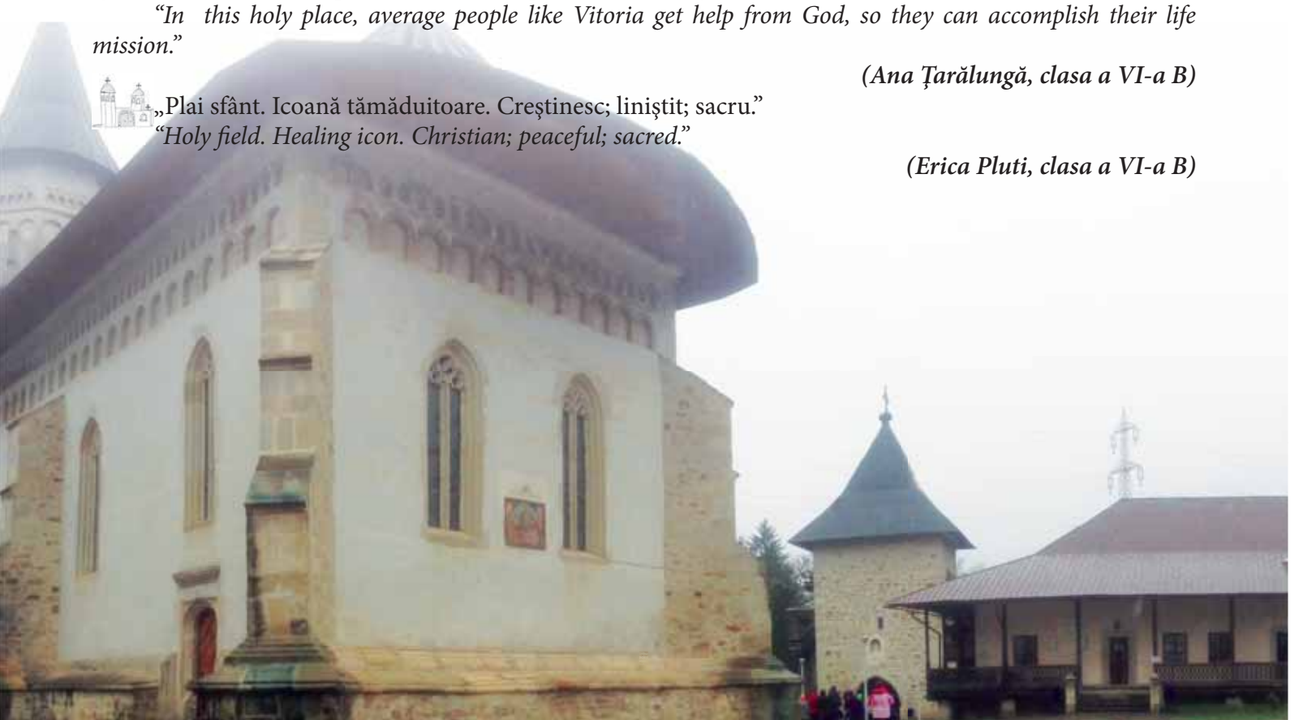

„Printre toate icoanele frumos pictate și împodobite, se află icoana Sfintei Ana. Eu, când m-am închinat la această icoană, am simțit că cineva mă îmbrățișa cu toată căldura. Atunci mi-am dat seama de adevărata putere a icoanei Sfintei Ana, pe care sunt sigură că a trăit-o și Vitoria când s-a închinat la ea.

Cum noi toți ne rugăm pentru sănătatea celor din familie, așa s-a rugat și Vitoria Lipan ca Sfânta Ana să îi lumineze mintea, pentru a-l găsi pe soțul său. "

"Among all the other icons, beautifully painted and decorated, there is the icon of Saint Ana. While bowing in front of it, I truly felt like someone was giving me a warm hug. At this point I realized its true power, power that had also been felt by Vitoria when she bowed herslef.

The same way we pray for the health of our dear ones, Vitoria asked Saint Ana to guide her during the trip, hoping to find her husband."

(Iulia Toderașcu, clasa a VI-a B)

„Încăperile întunecate sunt cuprinse de liniște, iar toți cei ce intră par să iasă mai solemni."

"The dark chambers are silent, and every single person who enters the Church seems to get out more solemn than before."

(Bianca Ciobănete, clasa a VII-a A)

„Când am zărit zidurile mănăstirii, am crezut că vizităm un castel. În mănăstire era mult prea întuneric, cu cât avansai mai mult, cu atât vedeai mai puțin. Toate icoanele păreau că se uită la noi."

"When I saw the walls of the Monastery, I thought we were about to visit a castle. The darkness inside the Church was too heavy, the more you were walking, the less you could see. All the icons seemed to look at us."

(Elizabeth Wiggins, clasa a VII-a A)

„Casă a tăcerii. Încăpere a sufletelor bune. Întuneric tulburător. Icoana Sfintei Ana strălucea."

"The house of silence. The chamber of all the good souls. Thrilling darkness. The icon of Saint Ana shining."

(Ioana Ștefan, clasa a VII-a A)

„Am intrat în curtea mănăstirii uimită de zidurile construite de mâna omului cu atâția ani în urmă. În biserică, nu mă așteptam la atâta întuneric. Față de alte mănăstiri și biserici, era foarte tristă în interior, de parcă era un păcat să intri în ea."

"I entered through the gates of the Monastery, stunned by the view of the walls that were built so many years ago. However, the darkness inside took me by surprise. Compared to other Churches and Monasteries, it seemed a really sad place. I felt as if it were a sin to go inside."

(Iris Tudor, clasa a VII-a A)

„Mănăstirea Bistriţa, locul de rugăciune al Vitoriei Lipan, este un loc sacru, demn de vizitat. Intrând în mănăstire, am simţit liniştea acestui loc adânc în mine. Marea icoană a Sfintei Ana stătea impunător în mijlocul încăperii principale. Am înţeles de ce Vitoria o trata ca fiind vie."

"Bistriţa Monastery, the place where Vitoria Lipan prayed, is a sacre, worth visiting spot.

While entering the Church, I felt its peace deep in my soul. Saint Ana's icon had an imposing place, in the middle of the room. I finally understood why Vitoria treated it like a human beeing."

(Antonia Wang, clasa a VIII-a A)

„Credinţa cu care Vitoria Lipan s-a închinat la icoana Sfintei Ana se regăseşte în toţi oamenii care se roagă aici."

"The faith Vitoria Lipan carried in her soul while bowing in front of Saint Ana's icon lives inside each pearson that prayes in here."

(Radu Drăgan, clasa a VIII-a A)

„Văzând icoana Sfintei Ana, mi-am dat seama ce simţea Vitoria. Pentru câteva secunde, am simţit de parcă eram în pielea ei şi tot ce voiam să fac era să mă rog, pentru că ştiam că această sfântă mă veghează."

"When I saw Saint Ana's icon, I realised what Vitoria felt. For a few seconds, I felt as if I was Vitoria and all I wanted was pray, knowing that this saint watches over me."

(Ana-Maria Onica, clasa a VIII-a A)

„Când am mers să vizităm mănăstirea Bistriţa, ningea şi era rece. Dar în sufletul nostru era cald, fiindcă acolo am văzut icoana Sfintei Ana, protectoarea Vitoriei şi nu numai..."

"It was a snowy, freezing day when we visited Bistriţa Monastery. But our souls became warm after having seen Saint Ana's icon, the protector of Vitoria and many others."

(Andrei Săsăujan, clasa a VIII-a A)

„Mănăstire măreaţă. Icoană strălucitoare în întuneric. Izvorul speranţei."

"Majestic Monastery. Shining icon. The fountain of hope."

(Alexandra Ion, clasa a VIII-a A)

„Biserica era ca un portal care uneşte lumea fictivă cu cea reală."

"The Curch was like a portal that merged the worlds, the imaginary world and the real one."

(Gabriel Marin, clasa a VIII-a A)

„Icoanele păreau a prinde viaţă, cea care şi-a făcut apariţia cel mai evident fiind icoana Sfintei Ana. Atunci m-am gândit la Vitoria, la ceea ce simţea ea."

"The icons, them all, seemed to come to life, Saint Ana's beeing the most striking one. This is when Vitoria's image crossed my mind."

(Agnes Talaşman, clasa a VIII-a A)

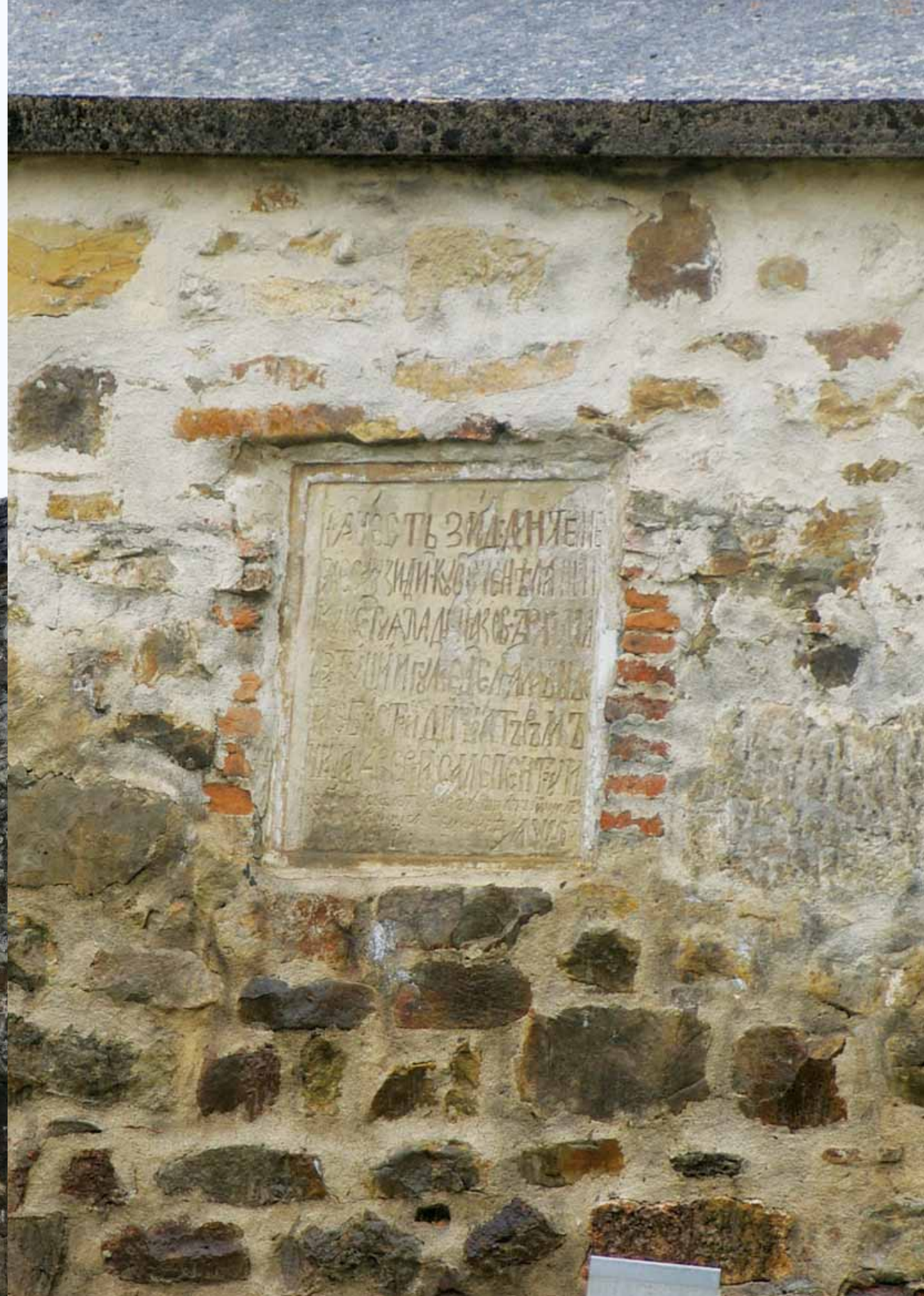

Elizabeth Wiggins

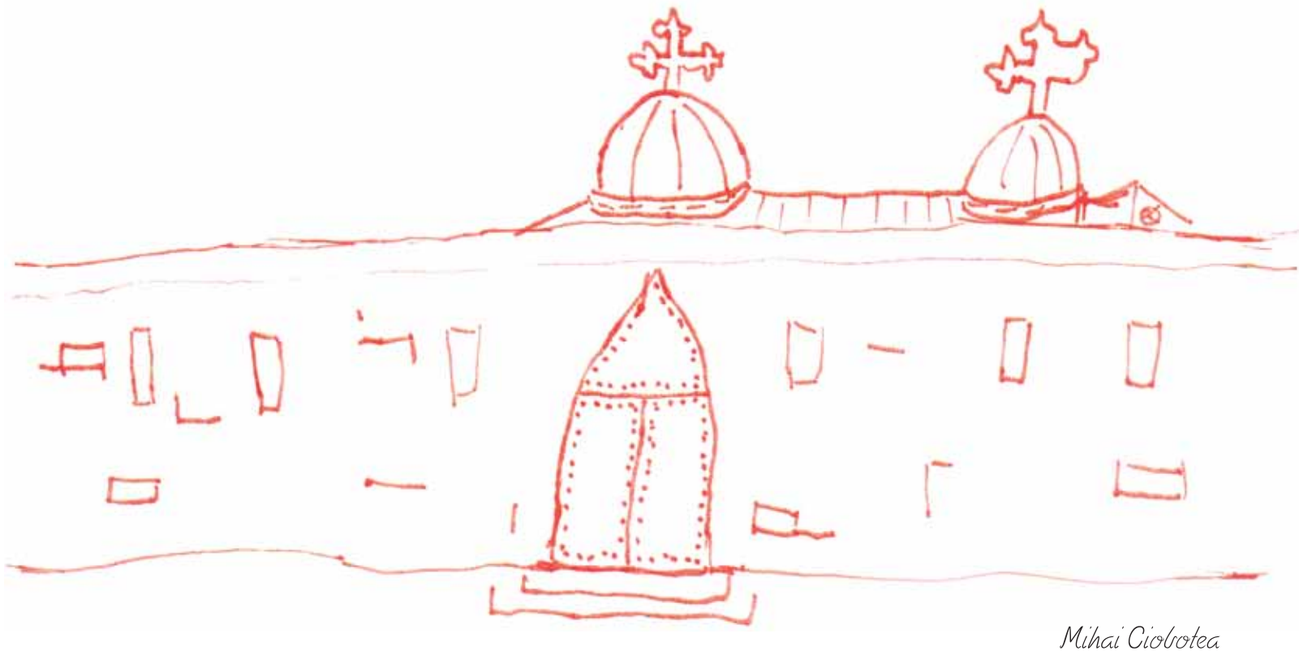

Mihai Ciobotea

Tarcău

„Privind satul Tarcău, mintea ți se pierde în povestea Vitoriei. El nu mai este același. Vitoria l-a lăsat sărac, răsfirat și umed, așteptând lumina unui soare... al civilizației, poate.
Este încălzit acum de un soare cald, blând, al amintirii Vitoriei. Ea l-a luminat cu credința și tăria ei.
Satul a rămas o oglindă a caracterului Vitoriei."

"Having a look at Tarcău, you think of Vitoria's story. It's just not the same.Vitoria left the village poor, scattered and wet, waiting for the light of a sun… of civilization, maybe.
Today, it is warmed by a warm sun, gentle,that of Vitoria's memory. She gave it light with her faith and strength. The village is a mirror of Vitoria's personality…."

(Maria Sfîrăială, clasa a VI-a B)

„Satul despre care am citit în romanul ‹‹Baltagul›› de Mihail Sadoveanu părea mult mai viu, mai animat. Văzută prin ochii naratorului, comunitatea de aici părea destul de interesantă, oamenii erau sociabili, petrecăreți și fericiți. Ceea ce am văzut eu nu prea se potrivea descrierii... Poate a fost de vină ploaia..."

"The village I read about in Mihail Sadoveanu's novel, ‹‹The Hatchet››, seemed much more alive, animated. Seen through the eyes of the narrator, the community seemed pretty interesting, the people were sociable, happy and liked to party. What I saw doesn't really match the description… Maybe it was the rain..."

(Antonia Wang, clasa a VIII-a A)

„Mergând pe urmele Vitoriei Lipan, satul Tarcău e o dovadă că timpul nu poate fi oprit, dat înapoi... că schimbă tot în urma lui... Totuși, oamenii par neschimbați... Poate am greșit, timpul poate schimba multe, dar niciodată nu va șterge amintirile și lucrurile care NU sunt menite să se schimbe."

"Following Vitoria's footsteps, Tarcău village is the proof that time can't be sttoped or backed up….it changes everything in its way….Even though the people seem the same… Maybe I am wrong. Time can change a lot, but it will never erase the memories and things that are NOT meant to be changed…"

(Ile Dragoș, clasa a VI-a B)

„Sat răsfirat, bătut de vânt... mărgele risipite..."
"Diffuse village, swinged by the wind…..scattered beads…"

(Mihai Marin, clasa a VIII-a A)

„Liniștit, rece, un tablou care unește ficțiunea cu lumea reală."
"Quiet, cold, a place that brings together fiction and reality ."

(Vlad Gaginsky, clasa a VIII-a A)

„Satul Tarcău, satul natal al Vitoriei, este plin de legende vii, Vitoria, Corbița... cine știe mai câte."

"Tarcău village,Vitoria's birthplace, is full of legends, Vitoria, Corbița….and who knows how many else."

(Ana Țarălungă, clasa a VI-a B)

Mihai Marin

„Parcă o văd pe Vitoria Lipan pornind la drum cu Gheorghiță și pregătindu-se pentru aflarea cruntului adevăr... Parcă văd fetele care se duc să adune fragi și să cânte doina Corbiței... Locuri bogate în legende."

"I almost see Vitoria Lipan starting her search with Georghiță, getting ready to hear the painful truth… I almost see the girls picking up wild strawberries, singing Corbița's sad song... A place full of legends."

(Maria Toma, clasa a VI-a B)

„Piatra Corbiței, de la depărtare, pare o simplă stâncă. Dar când descoperi câte povestiri și legende are această stâncă, nu îți vine să îți mai iei ochii de la ea."

"Corbița's Rock seems like an ordinary rock from the distance, but when you discover how many legends this rock has, you won't turn your eyes away from it."

(Iulia Toderașcu, clasa a VI-a B)

Maria Sfîrăială

„Corbița nu s-a lăsat în mâinile tătarilor, a preferat să piară căzând în prăpastie. Îmi imaginez cum tătarii priveau înmărmuriți plăpândul trup al fetei zdrobindu-se în învolburatul râu."

"Corbița didn't let herself down in the hands of the tatars, she prefferd to die falling in the deep. I imagine how the tatars where watching, stunned, the soft body of the girl smashing the whirling river."

(Ioana Sava, clasa a VI-a B)

Ioana Sava

„A doua legendă a pietrei cred că era mai frumoasă... cum cei doi logodnici, pierduți demult, se reîntâlnesc în formă de corbi, alb și negru, ca Yin și Yang."

"In my opinion, the second legend of the rock was more emotional… how the two plighted lovers, lost for a long time, meet again as two ravens, black and white, like Yin and Yang."

(Elizabeth Wiggins, clasa a VII-a A)

Raluca Nedelea Stolz

Ana Taralunga

Ioana Sava

Sabasa

„Un sat simplu transformat într-o poveste. Un sat cunoscut de către iubitorii de literatură."

"A simple village, turned into a story. A village well known by literature lovers."

(Maria Toma, clasa a VI-a B)

„Acest sat ascunde o adevărată poveste înăuntrul său. Poate că, dacă Vitoria nu ar fi venit în acest sat, atunci nu ar mai fi aflat că soțul ei a murit, nici cine a fost cel ce l-a omorât. Acest sat face ca adevărul să iasă la iveală"

"This village hides a story inside it. Maybe, if Vitoria wouldn't have come to this village, than she wouldn't have found out that her husband was dead, or who killed him. This village makes the truth come to light."

(Anduena Benga, clasa a VI-a B)

„Ducându-se din Sabasa pe Drumul Talienilor, a ajuns la Suha, unde a aflat că au trecut după oi doar doi ciobani și astfel și-a dat seama că acolo s-a întâmplat, pe Drumul Talienilor."

"Going from Sabasa on Talien's Road , she arrived at Suha, where she found out that only two shepherds had been there, making her realize that there it happened, on Talien's Road."

(Ana Țarălungă, clasa a VI-a B)

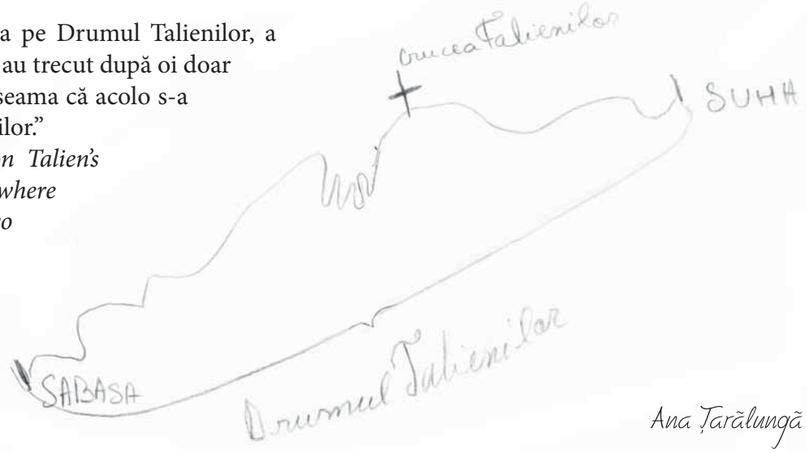

Ana Țarălungă

„Sabasa – un punct pe hartă, cuprins de religie și ficțiune. Dacă Vitoria Lipan ar fi fost realitate, nu ficțiune, mi-ar fi plăcut să vizitez o casă memorială aici. Printre brazii și copacii foioși, pictați în albul zăpezii. De aici începeau drumurile întortocheate și serpentinele alunecoase și înguste."

"Sabasa – a point on the map, covered in religion and fiction. If Vitoria Lipan had been real, not fictional, I would have liked to visit her memorial house. Among the trees painted in snow. This is the point where the curvy, slippery roads started."

(Elizabeth Wiggins, clasa a VII-a A)

„Satul Sabasa este înconjurat de pădure și acoperit de zăpadă chiar și în mijlocul primăverii. Aici Vitoria Lipan s-a oprit în căutarea ei, în romanul „Baltagul". Satul Sabasa este ultimul loc în care Nechifor Lipan a fost văzut în viață."

"Sabasa village is surrounded by forests and covered in snow, even in the middle of spring. Here, Vitoria Lipan stopped her search in the novel "The Hatchet". This village is the last place where Nechifor Lipan was seen alive."

(Bianca Ciobănete, clasa a VII-a A)

„Sabasa este un sătuleț mic, pe lângă Borca. În acest sat Vitoria și-a început aventura. După o căutare lungă, l-a găsit pe Nechifor mort, ucis de ceilalți doi ciobani și în acest sat al dreptății Nechifor Lipan a fost înmormântat."

"Sabasa is a small village, near Borca. In this village, Vitoria started her adventure. After a long search, she found Nechifor dead, killed by the other two shepherds and in this village of justice Nechifor Lipan was buried."

(Andrei Săsăujan, clasa a VIII-a A)

„Sabasa este un sat de munte precum toate celelalte, uimindu-ne cu peisajele sale idilice și cu casele izolate în zăpadă. Totuși, acesta este locul de unde s-a inspirat Mihail Sadoveanu pentru romanul său. Totul este exact la fel cum a fost descris în carte, ba chiar, când am ajuns la ultima casă, puteam să jur că o să-l văd pe Lupu ieșind din curte și încercând să ne arate unde îl putem găsi pe Nechifor. Totuși, din carte, părea un pic mai mare și mai populat."

"Sabasa is a mountain village just like all other villages, stunning us with its perfect views and houses covered in snow. However, this is the place that inspired Mihail Sadoveanu. Everything is exactly how it is described in the book, and, when we got to the last house, I was expecting to see Lupu getting out of the yard and trying to show us where we could find Nechifor. However, in the novel the village appears bigger and more populated."

(Ana-Maria Onica, clasa a VIII-a A)

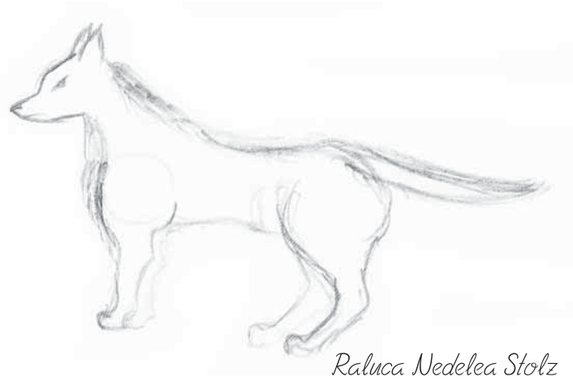

Raluca Nedelea Stolz

„Nimic nu amintea de satul despre care am citit. Dar, la un moment dat, am văzut un fel de punte între un mal și celălalt, o punte legată cu o frânghie, care ajută la trecerea mărfurilor. Atunci mi-am dat seama că unele lucruri rămân la fel: așa cum puntea a rezistat prin timp, tot așa a rezistat și spiritul sătenilor."

"Nothing was like the village I read about. However, I saw some sort of a bridge that connected the two shores, a bridge tied up with rope that helped carry the products. That moment I realized some things don't change: the same way the bridge resisted the test of time, also the spirit of the villagers remained alive."

(Radu Drăgan, clasa a VIII-a A)

„La Sabasa s-a făcut dreptate. Vitoria Lipan, prin inteligența ei, l-a făcut pe Bogza să recunoască faptul că l-a omorât pe Nechifor."

"In Sabasa justice was made. Vitoria Lipan, using her cleverness, made Bogza admit that he had killed Nechifor."

(Raluca Nedelea Stolz, clasa a VIII-a A)

Ruxandra Paraschiva

Dragos Ile

Broşteni

„Satul Broşteni a reprezentat, de-a lungul timpului, o importantă sursă de inspiraţie pentru scriitori... Din păcate, nu am putut regăsi câteva lucruri din cele scrise de Ion Creangă. Casele nu erau risipite, ci chiar adunate. Dar nu asta contează. În aer încă se mai simte atmosfera de atunci; închizând ochii şi ascultând murmurul Bistriţei, mi-am putut aminti de caprele Irinucăi.
Chiar dacă timpul trece, senzaţia rămâne. Satul Broşteni e un sat nemuritor, de amintiri şi poveşti."

"Broşteni Village, was, for a long time, an important inspiration for writers…Unfortunately, I couldn't see some landscapes, or objects that were written in Ion Creangă's book. The houses were not scattered, they were very close to each other. But that doesn't matter. In the breeze you can still feel the atmosphere described in the book; closing my eyes and listening to Bistrita's whisper, I thought of Irinuca's goats. Even though time passes away, the flavour stays strong. Broşteni village is full of life, memories and stories."

(Ile Dragoş, clasa a VI-a B)

„Satul de acum sigur nu se compară cu cel de atunci. În loc să fie cu câteva case aruncate ici-colo, este un sat ce începe a prinde formă de oraş. Aş fi vrut să-l văd pe atunci."

"Today's village doesn't even compare to the village in the past. Instead of houses thrown here and there, the village is starting to get a town shape. I wish I could see it back then."

(Maria Toma, clasa a VI-a B)

„Din ‹‹ Amintiri...›› îl ştim ca pe un sat izolat, cu case puţine şi răsfirate. Acum au apărut şi blocuri cu mai mult de 4 etaje, care strică aspectul descris de Ion Creangă."

"From the book ‹‹Memories of Childhood›› we know the village as an isolated one, with few, scattered houses. Today, it even has flats with more than 4 floors. That really breaks the look described by Ion Creangă."

(Iris Tudor, clasa a VII-a A)

„Citind ‹‹Amintiri din copilărie››, mă gândeam că trebuie să fie un loc straniu, cu urşi şi lupi mişunând din colo-ncoace. Când doamna a spus ‹‹Am ajuns la Broşteni››, am fost destul de uimită: peisajul era superb."

"Reading ‹‹Memories of Childhood›› I imagined the village as a strange place, with bears and wolves walking here and there. When the teacher said ‹‹We're in Broşteni›› I was quite surprised: the landscape was amazing."

(Sânziana Stan, clasa a VII-a A)

Uneori amintirile sunt doar şoaptele trecutului, care tac când dai cu ochii de realitate."

"Sometimes memories are just yesterday's whispers, that hush down when you take a look at reality."

(Catinca Verga, clasa a VIII-a A)

Chiar dacă este un sat micuţ şi risipit, are o mare valoare pentru români, deoarece se regăseşte în opera lui Creangă: Nică şi Dumitru au stat la o femeie săracă, Irinuca."

"Even though it is a small, scattered village, it has a big meaning to Romanians, because we find it in Ion Creangă's masterpiece: Nică and Dumitru were hosted at a poor woman, Irinuca."

(Mihai Marin, clasa a VIII-a A)

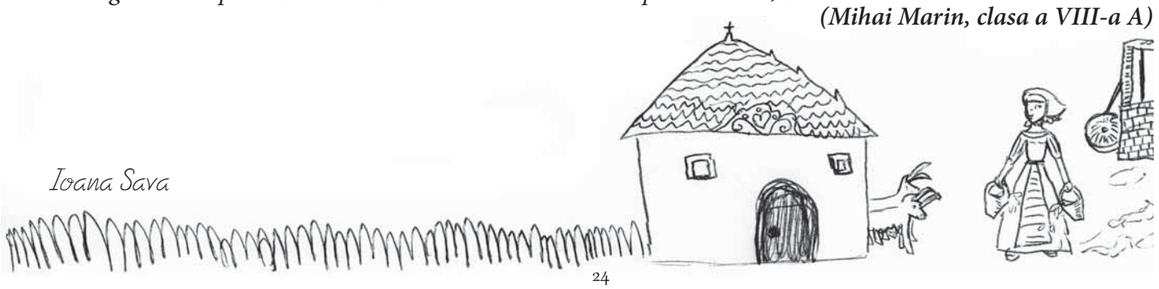

„Am mers pe un mal abrupt până la locul în care fusese casa Irinucăi. Acolo, piatra care a distrus casa ei stătea înfiptă în pământul moale."

"We walked on a steep shore to the place where Irinuca's home layed. There, the rock that destroyed her house was stuck in the soft ground."

(Irina Boie, clasa a VI-a B)

„Din satul descris de Ion Creangă a mai rămas doar piatra buclucaşă care a distrus casa Irinucăi."

"From the village described by Ion Creangă the troublesome rock that destroyed Irinuca's home is the only thing left."

(Maria Sfîrăială, clasa a VI-a B)

„Ne-am oprit la piatra Irinucăi. Aceasta marchează locul unde era cocioaba femeii. Plin de ironie este faptul că în actuala curte se află o capră."

"We stopped at Irinuca's rock. That rock marks the place where Irinuca's house was in the past. The fact that in the actual garden there was a goat is full of irony."

(Ana-Maria Onica, clasa a VIII-a A)

„A fost amuzant că am văzut o capră pe locul unde era casa Irinucăi."

"I was amused to see a goat right in the place where Irinuca's house layed."

(Petruţ Iamandei, clasa a VII-a A)

„Vizitând Broşteniul, am descoperit locul faimoasei întâmplări din ‹‹Amintiri din copilărie››: Nică şi Dumitru au dărâmat casa Irinucăi. Am văzut chiar şi bolovanul, unealta distrugerii!"

"Visiting Broşteni, we discovered the famous story's place from the book ‹‹Memories of Childhood››: Nică and Dumitru destroyed Irinuca's house. We even saw the rock, the demolition's tool!"

(Antonia Wang, clasa a VIII-a A)

Suha

„Sat frumos. Sat măreț. Locul adevărului."

"Beautyful village. Great village. The place of truth."
(Andrei Waldman, clasa a VI-a B)

„Dacă ar fi să ne luăm după cartea lui Sadoveanu, Suha ar trebui să fie satul durerii."

"If we were to follow the lead that Sadoveanu's book gave us, Suha would be the village of grief."

(Maria Sfîrăială, clasa a VI-a B)

„Satul Suha. Acolo a fost capătul călătoriei ei, așa cum, în această zi, a fost capătul călătoriei noastre."

"Suha village. The end of her quest, as it was the end of our trip for that day."

(Valeriu Cărășel, clasa a VI-a B)

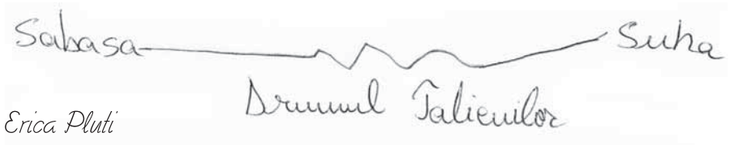

Erica Pluti

„Între Sabasa și Suha, pe Drumul Talienilor, Vitoria l-a găsit pe Nechifor mort într-o prăpastie, cu calul."

"Between Sabasa and Suha, on Talien's Road, Vitoria found Nechifor dead into a precipice, his horse beside him."

(Erica Pluti, clasa a VI-a B)

„Suha, satul naturii și al inspirației. Plin de păduri de brazi înalți. Aici și-a dat seama că Nechifor fusese ucis undeva pe muntele Stânișoara, pe Drumul Talienilor"

"Suha, the village of nature and inspiration. Full of forests of tall fir trees. Here's where she found out that Nechifor was murdered somewhere on Stânișoara mountain, on Talien's road."

(Anna Constantinescu, clasa a VI-a B)

„Păcat că n-am luat-o și noi pe Drumul Talienilor, să vedem cum mergea Vitoria doar cu calul prin acest frig năprasnic."

"It's a pity we didn't go on Talien's Road, to see how Vitoria was walking only with her horse facing the terrible cold."

(Mihai Alexandru Ciobotea, clasa a VII-a A)

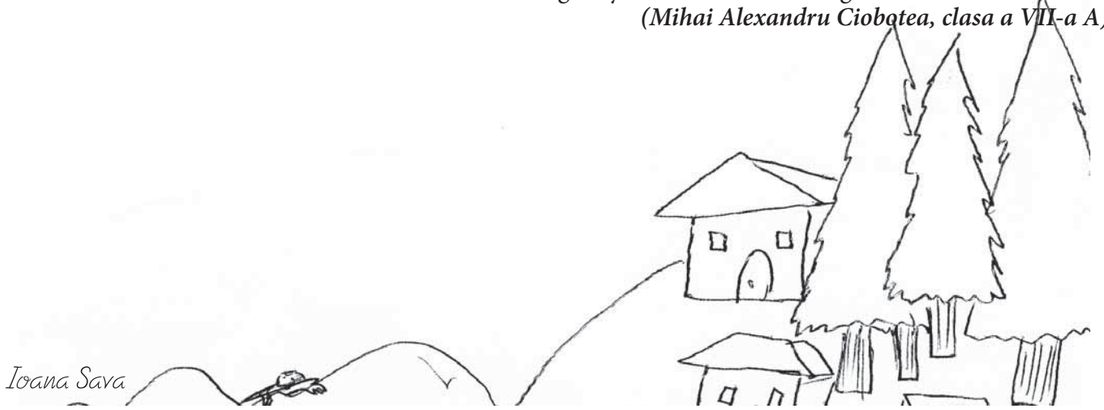

Ioana Sava

„Suha este un sat de munte care marchează un moment important în călătoria Vitoriei. Peisajul montan se aseamănă cu celelalte, satul fiind deosebit doar prin întâmplările din roman."

"Suha is a mountain village which marks an important moment of Vitoria's journey. The view is alike the others, the only difference being the actions in the novel."

(Alexandra Ion, clasa a VIII-a A)

„Acest sat este asemănător cu Sabasa. Între ele se află Drumul Talienilor, drumul căutării lui Nechifor. Realitatea și ficțiunea se amestecă"

"This village is a lot like Sabasa. Between them we can find Talien's Road, the road leading to Nichifor's body. The reality and fiction mixing up."

(Andrei Săsăujan, clasa a VIII-a A)

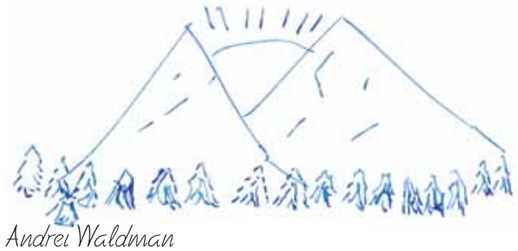

Andrei Waldman

„Satul acesta este un simbol al perseverenței, Vitoria a ajuns aici după un drum lung, dar până la urmă și-a îndeplinit misiunea. Pentru roman, este un loc foarte important, reprezentând sfârșitul acțiunii și al drumului inițiatic al personajelor."

"This village is a symbol of perseveration. Vitoria arrived here after a long journey, but in the end she fulfilled her mision. In the novel, this is a very important place, representing the end of the action and of the initiatory path of the characters."

(Ana-Maria Onica, clasa a VIII-a A)

„Negura timpului călătorea pe deasupra brazilor, a caselor și a sufletelor noastre."

"The shadow of time was traveling above the fir trees, the houses and through our souls."

(Catinca Verga, clasa a VIII-a A)

Ana Achim

„În acest loc puteam simți tristețea ei. Simțeam o presiune pe suflet, locul era prea tare încărcat emoțional. Un peisaj frumos, dar o veste oribilă. În concluzie, Suha este un sat trist, dar frumos."

"Here I could feel her sadness. I was experiencing a pressure on my soul, the place was too emotionally charged. A beautiful view, but a horrible experience. In the end, Suha is a sad village, but still a beautiful one."

(Gabriel Marin, clasa a VIII-a A)

„Pe ferestruică se vedea în amurg Piatra Teiului, singuratică, cu glugă de omăt în creştet.

- Soţul meu, se îndreptă ea către gazdă, mi-a spus odată povestea stâncii aceştia.

- Ştiu, încuviinţă domnu David, este o istorisire cum că diavolul ar fi rupt cândva, noaptea, piatra asta din vârful Ceahlăului ş-a adus-o până aicea în braţe, ca s-o lepede în curmezişul Bistriţei, să poprească apele şi să înece cuprinsul. Dar cum o aducea în zbor, l-a apucat cântarea cea din urmă a cucoşilor. A lepădat-o şi a fugit în pustie, la întuneric, ca să nu-l fulgere soarele. Dar acestea-s numai vorbe de-a oamenilor.

- Dacă se spune, trebuie să fie adevărat, se împotrivi Gheorghiţă.

- S-ar putea să fie adevărat, dar nu-i. Ori diavolul acela avea minte puţină. De ce nu s-a întors în altă noapte, să prăvale piatra cu piciorul în Bistriţa? Aşa, piatra stă aici de pe când nu erau oameni, nici diavoli; şi lui Nechifor Lipan, de câte ori poposea la mine şi se aşeza la fereastra asta, îi venea aşa un îndemn să se suie deasupra să facă un semn cu securea împotriva demonului. Totdeauna mă sfădeam cu el şi nu-l lăsam. Striga că vrea să ieie ş-un cofăiel de vin cu dânsul, şi lăutarii. Cum auzeau de una ca asta, ţiganii fugeau şi se ascundeau după casă."

Mihail Sadoveanu, „Baltagul"

"There it was. You could see it on the small window. The Linden Rock. Lonely, wearing a snow hood.

- My husband told me this rock's story once.

- I know, they say the devil took it from Ceahlău mountain and flew here, in order to leave it in the Bistriţa river, so that he floods the county. But, as he was flying, he heard the roosters crowing, so he dropped it and ran away from the sun light. But this is nothing but cheap talk.

- There must be something true, Gheorghiţă said.

- Maybe. But it's not. That devil must've been weak minded. Why didn't he come back some other night to kick it in the river? The rock is here from ancient times, when there were no people, or devils. Nechifor Lipan always wanted to climb that rock and scare the devil away with his hatchet. He also wanted to take a winebag and the gypsies. The moment they heard that, the gypsies used to run and hide behind the house."

Mihail Sadoveanu, "The Hatchet"

„Baltagul” de Mihail Sadoveanu
– scrisori către Vitoria Lipan –
“The Hatchet” by Mihail Sadoveanu
– letters to Vitoria Lipan –

„Dragă Vitorie,

Trebuie să îți spun că mi-ai schimbat viața, deși nu te cunosc decât din vorbele lui Sadoveanu. Știi că ai devenit un model pe care îl admir? Ești atât de puternică în fața greutăților, atât de maleabilă în fața schimbărilor necesare și atât de dură în fața nedreptăților...

Citind despre tine, uneori îmi era greu să deslușesc ce se afla cu adevărat în gândul tău, parcă nici Sadoveanu nu le știa pe toate, atât de imprevizibilă (într-un sens bun) ai fost.

Mi-aș dori să te cunosc, poate să și vorbim puțin ca oamenii. Aș dori să te aud și să-mi spui ce gândești tu despre putere, despre iscusință și răbdare.

Oamenii ca tine sunt asemenea brazilor, sunt puternici și suportă schimbarea cu o finețe verde.

Prietena ta,
Catinca”

“Dear Vitoria,

Although I only know of you through reading Sadoveanu’s story, I want you to know that you’ve changed my life. You’ve truly become a person who I deeply admire. You’re such a strong, brave woman, capable of surviving the harshest of times and the toughest of situations.

When I read about you, I couldn’t help but to try and decipher what exactly went on inside that head of yours, it’s almost as if even the author, Sadoveanu, didn’t completely know you when he wrote about you, you were so unpredictable, but rest assured, in a very positive way.

I’d like to get to know you in real life and maybe chat for a while. I’d love to hear your thoughts on power, mastery, and patience.

People like you are like evergreens: they’re strong, being able to withstand the most drastic of changes, while always maintaining their beautiful Green color.

Your friend,
Catinca.”

(Catinca Verga, clasa a VIII-a A)

Ioana Sava

„Dragă Vitoria,

Îți scriu fiindcă aș avea multe întrebări legate de tine.

Cum de-ai avut curajul să pornești în căutarea lui Nechifor? La sfârșit, când ți-ai plănuit să îl faci pe Bogza să recunoască, implicându-l și pe Gheorghiță, tu chiar credeai că o să-ți iasă?! Și totuși ți-a ieșit.

Până la urmă, ai făcut o treabă minunată. Pe Bogza te-ai răzbunat pe măsură și i-ai arătat de ce este în stare BALTAGUL. Tu te-ai schimbat în bine, iar Gheorghiță s-a maturizat mult.

Ai toată admirația mea,
Andrei”

“Dear Vitoria,

I have many questions to ask you, like how you found the courage to go seeking your lost husband in a world unbeknownst to you. Or when you’d planned to trick Bogza into spitting out the truth about killing your husband, Nechifor, did you really think it would work? Amazingly, it did.

All in all, what you did was great. You got your revenge on Bogza, and showed him what a hatchet is good for. You’ve really changed for the best, and I think Gheorghiță has really matured as well.

You’ve earned my admiration,
Andrei.”

(Andrei Săsăujan, clasa a VIII-a A)

„Dragă Vitoria,

Admir felul cum l-ai interogat pe Bogza. Admir felul cum l-ai „împuns”, cum l-ai făcut să recunoască faptul că l-a omorât pe Nechifor. Cum ți-a venit acest plan ca să faci dreptate? Planul a fost perfect. Vrăjitoare nu ești, dar ești mai presus de mulți oameni.

Îți trimit această scrisoare ca să îți spun că ești uimitoare și m-ai dat pe spate cu inteligența ta. Chiar îmi doresc să te întâlnesc față-n față și să văd cum „vrăjești” oamenii.

Admiratoarea ta,
Raluca”

“Dear Vitoria,

I admire the way you lured Bogza into admitting that he had, in fact, killed your husband, Nechifor. Your plan was faultless, how did you come up with it? You’re no witch, but you certainly have some sort of magic in you.

I am writing this letter to tell you that you’re an astonishing woman and that you blew me away with your cunning intelligence. I’d love to meet you, face to face, to see how you work your magic.

A huge fan of yours’,
Raluca.”

(Raluca Nedelea Stolz, clasa a VIII-a A)

„Dragă Vitoria,

Îţi scriu pentru a-ţi spune cât de impresionată am fost de călătoria ta.

Sunt mândră de faptul că ai reuşit tu, o femeie, să câştigi într-o lume a bărbaţilor. Prin drumul tău iniţiatic, inteligenţa şi tăria ta, ai devenit o inspiraţie pentru toţi, chiar şi pentru bărbaţi. Acum înţeleg de ce Nechifor te-a luat de soţie: o femeie aşa curajoasă, care e capabilă şi de dragoste, găseşti o dată în viaţă şi e bine să o păstrezi.

Aş mai vrea să-ţi spun doar un lucru: mulţumesc! Povestea ta mi-a deschis ochii şi inima şi m-a făcut să realizez că poţi face orice îţi doreşti, atâta timp cât ai voinţă şi curaj.

Draga ta prietenă,
Ana”

“Dear Vitoria,

I'm writing to tell you how impressed I was by your brave journey.

I'm very proud of you for being a woman and being able to persevere and achieve respect in a world dominated by men. Through your intelligence and your strength during your journey, you've become a true inspiration for all, men and women alike. I now understand why Nechifor loved you so much, you're such a fearless and loving woman, truly one of a kind, and best to hold on to.

I'd like to say one more thing: thank you! Your story has opened my heart and eyes, making me realize that you can achieve anything you set for yourself in life, so long as you have enough strength and will-power.

Your dear friend,
Ana.”

(Ana-Maria Onica, clasa a VIII-a A)

„Dragă Vitoria,

După experienţa prin care ai trecut, pot spune că te admir. Felul în care ai elucidat misterul dispariţiei soţului tău m-a impresionat. Eşti o femeie inteligentă şi foarte puternică, un model demn de urmat.

De asemenea, eşti o mamă foarte bună, după părerea mea, deşi uneori eşti cam aspră cu Minodora... Dacă aş fi în locul tău, aş lăsa-o mai liberă, căci lumea s-a schimbat şi nu se mai poate trăi ca pe vremea ta... Ca o mamă „fărmăcătoare” ce eşti (vorba lui Gheorghiţă), ar trebui să încerci să o înţelegi şi pe ea.

Te felicit pentru că eşti o femeie cu tărie de caracter şi ai toată admiraţia mea,

Antonia”

“Dear Vitoria,

I can say that I sincerely admire you after all you've been through. You impressed me by the way you elucidated the sudden and unexplained disappearance of your husband. You are a very bright and strong woman, a true inspiration for all.

You're also a great mother, in my opinion, although you can be quite harsh with Minodora at times… if I were you, I wouldn't be so strict. You see, the world has changed and things aren't quite how they used to be when you were around… so you, being the caring mom that you are, should try and see things from your daughter's point of view as well.

You are a very strong woman with lots of dignity and character, and you've earned my respect and admiration,

Antonia.”

(Antonia Wang, clasa a VIII-a A)

„Bună, Vitoria!

Nu sunt prea sigur ce aş vrea să îţi scriu.

Din ce am înţeles, tu ai fost curajoasă, parcurgând un drum iniţiatic printr-o lume necunoscută ţie. Şi eu am trecut prin asta când m-am mutat din America în România, dar eu n-am avut altă opţiune.

Eu n-aş face acelaşi lucru ca tine, n-aş porni de bună voie, dar îţi admir curajul.

Vlad”

“Hi, Vitoria!

I'm not quite sure what I want to tell you, as I didn't fully understand your story, but from what I did understand, you were very brave, having gone on a journey into a world unbeknownst to you. I know how you feel, I've gone through a similar experience myself, but unlike you, however, I did it out of pure necessity, not out of bravery and will-power like you, and that's truly a thing to admire.

All the best!

Sincerely,
Vlad.”

(Vlad Gaginsky, clasa a VIII-a A)

„Dragă Vitoria,

Am văzut că relaţia cu fiica ta nu merge foarte bine.

Cred că este foarte importantă păstrarea tradiţiilor într-o familie, dar mai importante sunt dorinţele copiilor. Ar trebui să îi acorzi mai multă încredere Minodorei! Să o sprijini în tot ceea ce face şi ce îşi doreşte, chiar dacă tu nu preferi viaţa modernă.

Acum, că ai rămas văduvă, ar trebui să îţi îmbunătăţeşti cât mai mult relaţia cu copiii tăi, deoarece doar ei o să fie lângă tine atunci când o să ai nevoie.

Condoleanţe pentru pierderea suferită
Mihai”

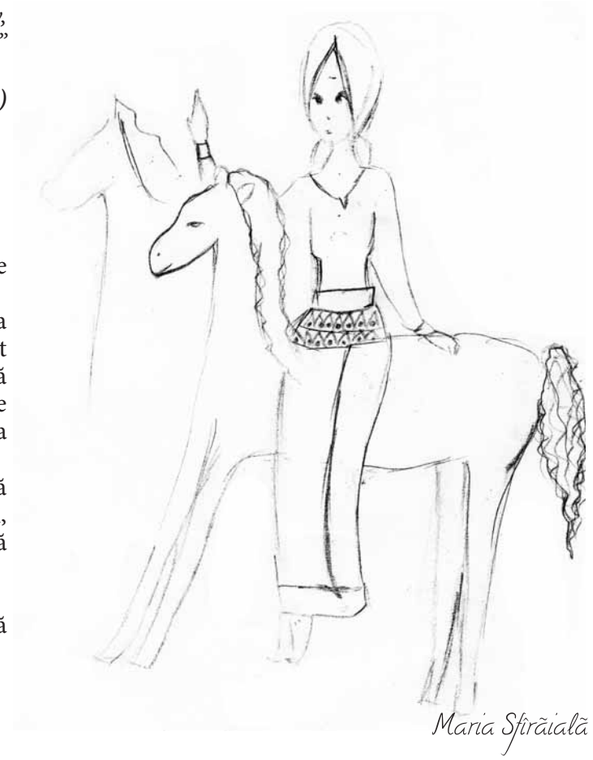

“Dear Vitoria,

I noticed that your relationship with your daughter wasn't going too well.

I agree that it's important to keep family traditions and pass them down to future generations, however, I believe that it's more important to listen to your children's desires. You should have more trust in Minodora! You should support your daughter and encourage her to do whatever she wants in life. Even if you'd prefer she did something else, you must understand that she's grown, that the world is changing, and that you can't keep holding onto the past for your own comfort.

Now that you've been widowed, you should try and improve the relationship you have with your children, as they're the only ones left who'll be there for you in your times of need.

I am truly sorry for your loss and your suffering,
Mihai.”

(Mihai Marin, clasa a VIII-a A)

„Draga mea prietenă,

Îți scriu deoarece am fost impresionat de câtă putere ai avut.

Majoritatea oamenilor ar fi renunțat sau și-ar fi pus toate speranțele în funcționarii publici, dar tu ai luptat până la capăt pentru a-l găsi pe Nechifor. Forța ta este un model pentru toți oamenii care trec prin momente grele. Sunt încă surprins că ai reușit. Forța pe care o ai stă în mintea ta ascuțită.

Totuși, pe cât ești de puternică, pe atât ești de încăpățânată. Fii mai înțelegătoare cu Gheorghiță, este doar un copil și, oricum, băieții cresc mai greu! Las-o pe Minodora să vorbească cu Ghiță, nu ar fi un păcat dacă s-ar îndrăgosti.

Sper să încerci să asculți ceea ce ți-am spus,

Radu”

“My dear friend,

I am writing to you to tell you how impressed you've left me by the amount of courage and strength you had throughout your brave journey.

I'm sure most people wouldn't have done the same thing, or, if they did, they'd have likely relied on public institutions to do the job, but you, however, gave it your best and fought to the end to find out the truth about your husband, Nechifor. You're a very strong woman, and you pose as inspiration for all who've been through, and/or are going through difficult times. I'm still quite surprised that you managed to do what you did. Your strength lies within your brilliant, sharp mind.

Although you're very strong, in my opinion, you're also quite stubborn. I'd suggest you'd be more understanding with, and listen to Gheorghiță. He's only a child, after all, and boys grow up slower than girls do! I also think you should let Minodora and Ghiță see each other, I mean, it would be no shame if they fell in love with each other.

I hope that what I've said has come across clearly to you, and that you listen,

Sincerely,

Radu”

(Radu Drăgan, clasa a VIII-a A)

„Stimată Vitoria,

M-ai făcut să îmi dau seama ce fel de om vreau să devin când cresc. Vreau să fiu deștept, ager la minte ca tine. Ai știut cum să joci lumea pe degete, astfel încât să îți îndeplinești datoria de a afla ce s-a întâmplat cu soțul tău. Ești deșteaptă, hotărâtă și îmi place asta la tine.

Puterea ta mă face puternic. Ai fost așa de bravă, încât mi-ai arătat cum să trec peste cele mai grele obstacole.

Aș vrea să știi ceva: chiar dacă Nechifor a murit, tu nu ai rămas fără dragoste. Îi ai pe copiii tăi care te iubesc și ne ai și pe noi, cei care ți-am citit povestea. Pe parcursul cărții, am început să ne îndrăgostim de tine și ne-a părut rău când acțiunea s-a terminat. Pentru mine, tu trăiești continuarea poveștii în fiecare zi. O trăiești în inima mea.

Și încă ceva te mai rog. Iartă-l, te rog, pe Sadoveanu că ți-a scris povestea. L-ai fascinat și nu a avut cum să nu o scrie. Te admiră la fel ca mine.

Gabriel Marin”

“Dear Vitoria,

You've made me realize exactly what kind of person I want to be when I grow up. I want to be clever and sharp-minded like you. You had the world at your fingertips and knew exactly how to use it in order to find out the truth about what happened to your husband. You're very clever and determined, and I really like that about you.

Believe it or not, I can actually feel your power myself, making me feel stronger. You were very courageous and you showed me how to overcome even the most difficult of obstacles.

Here's what you may not have realized: even though your husband is now deceased, you still have an abundance of love in your own heart. Furthermore, you have your children, who'll always love you unconditionally, and will always be there for you in your times of need, but you also have us, the readers of your story. Throughout your story, many of us fell in love with you, and we felt quite depressed and empty inside when we'd finished the story. For me, however, you're still here, everyday. You've earned a special place in my heart.

Oh, and another thing, please forgive Sadoveanu for writing your story. I guess he was so fascinated by you that he couldn't resist writing it. We both really admire you, and we wish you the very best,

Gabriel Marin.”

(Gabriel Marin, clasa a VIII-a A)

Mănăstirea Slatina
Slatina Monastery

„Totul este liniştit. Alexandru Lăpuşneanu doarme tăcut. Măicuţele umblă de colo, colo. Părintele ne zâmbeşte. Icoanele tainice se uită la noi. Clopotele au adormit. Toacele stau pitite."

"Everything is quiet. Alexandru Lăpuşneanu sleeps silently. The nuns are walking all over the place. The priest smiles at us. The secretive icons stare misteriously at us.The bells have fallen asleep. The woodden chops caling people to church are silent, in hidding."

(Ioana Sava, clasa a VI-a B)

„Locul pentru odihna veşnică a domnitorului crud descris de Costache Negruzzi m-a întâmpinat cu obişnuitul iz de linişte şi sfinţenie. Privesc îndelung sfinţii, zidurile, crucile, turlele, turnurile de apărare şi mă întreb cum a putut Costache Negruzzi să întruchipeze un personaj aşa groaznic, când mănăstirea e aşa frumoasă şi paşnică."

"The place where the cruel ruler described by Costache Negruzzi rests eternaly, greeted me with the usual touch of tranquility and holiness. I stare for a while at the saints, walls, crosses, steeples, the defensive towers and wonder how Costache Negruzzi could have given life to such a terrible character, when the monastery is so beautiful and peaceful."

(Maria Sfîrăială, clasa a VI-a B)

„Cine ar fi crezut că ctitoria unui domnitor descris aşa crud în nuvela lui Negruzzi este un lăcaş de cult atât de calm, liniştit şi primitor? Cum intri, te simţi îmbibat de înţelepciune, tăcere şi binecuvântare."

"Who would have thought that the foundation of the cruel ruler from Negruzzi's short story is actually a place of worship so calm, peaceful and welcoming? As you enter, you feel overwhelmed with wisdom, silence and blessing."

(Ile Dragoş, clasa a VI-a B)

„Ctitorul acestei mănăstiri este Alexandru Lăpuşneanu, un domnitor care a avut grijă de ţara lui."

"The founder of this monastery is Alexandru Lăpuşneanu, a ruler who took care of everything in his country."

(Anduena Benga, clasa a VI-a B)

„Acoperită cu zăpadă, mănăstirea ne prezintă un peisaj idilic, ce nu se potriveşte cu interpretarea lui Negruzzi a domnitorului ce a ctitorit-o."

"Covered in snow, the monastery presents an idylic landscape that does not fit Negruzzi's interpretation of the ruler who founded it."

(Bianca Ciobănete, clasa a VII-a A)

„În nuvelă, Alexandru Lăpuşneanu era nemilos şi rău, prin urmare şi spiritul lui ar trebui să fie la fel, dar la mănăstirea aceasta m-am simţit bine. Înăuntrul bisericii, lângă oseminte, am avut o presimţire caldă, nu cred că Lăpuşneanul era un om rău, doar că a luat unele decizii proaste."

"In the short story, Alexandru Lăpuşneanu was ruthless and evil, therefore his spirit should be the same, yet at this monastery I felt welcomed. Inside the church, next to the ancestors' remains, I had a warm feeling, I do not believe that Lăpuşneanu was an evil man, he simply made some bad choises."

(Elizabeth Wiggins, clasa a VII-a A)

„În nuvelă, Alexandru Lăpuşneanu era foarte crud, dar în realitate nu era aşa. Nu, nu l-am văzut în realitate, dar i-am simţit sufletul. Lăcaşul osemintelor sale m-a făcut să îmi schimb părerea."

"In the short story, Alexandru Lăpuşneanu was very cruel, but in reality he wasn't. No, I've never seen him in real life, but I've felt his soul. His grave made me change my mind."

(Raluca Nedelea Stolz, clasa a VII-a A)

„Nu regăsesc nimic din spiritul personajului Alexandru Lăpuşneanu din nuvela lui Costache Negruzzi. De la zidurile făcute pentru a nu fi distruse, la curtea îngrijită, se vede că mănăstirea Slatina a fost construită cu dragoste şi din credinţă. Acest lucru se simte în întreaga mănăstire."

"I didn't find the spirit of the character Alexandru Lăpuşneanu in Costache Negruzzi's short story. From the walls that were built to not be destroyed, to the groomed courtyard, you can see that the Slatina Monastery was built with love and faith. You can feel this in the whole monastery."

(Radu Drăgan, clasa a VIII-a A)

„Alexandru Lăpușneanul” de Costache Negruzzi
– părerile copiilor –
“Alexandru Lăpușneanul” by Costache Negruzzi
– thoughts of the children –

„Faptul că domnitorul s-a dus la biserică și i-a păcălit pe boieri să vină la masă, cu gândul de a-i omorî, mi se pare un gest nedemn și josnic, dar și înfiorător și sângeros când le-a pus capetele sub forma unei piramide.”

“The fact that the ruler went to church and fooled the landlords into joining him for a feast, wishing to kill them, is, in my opinion, a truly vile act, and it was also terrible and disgusting when he stacked their heads in the shape of a pyramid.”

(Alexandra Ion, clasa a VIII-a A)

„Alexandru Lăpușneanu era un tiran care, cel puțin după părerea mea, și-a meritat soarta. Niciodată nu mi-a plăcut acest gen de oameni, care cred că pot să facă ce vor, fără să plătească pentru asta, sau care silesc lumea să-i iubească... până la urmă, dragoste cu sila nu se poate. Cinismul lui mă înfioară până-n măduva oaselor. Cum a putut să lase atâtea femei văduve și atâția copii orfani?! Această lectură mi-a dat fiori și m-a făcut să realizez că mai există și astfel de oameni în lume.”

“Alexandru Lăpușneanul was a tyrant who, in my opinion, deserved his fate. I've never liked people who think they can do whatever they want without facing consequences for their actions, or who wish for everyone to love them. After all, forced love isn't possible. His cynicism really infuriates me. How could he leave behind so many widowed women and orphans without any mercy?! This story really frightened me and has also made me realize that such people still exist.”

(Ana-Maria Onica, clasa a VIII-a A)

„Eu cred că această operă literară nu este una despre vitejie și înțelepciune, ci una despre crimă și disperare la curtea domnească. Deși este scrisă bine, această nuvelă nu devine pentru mine o lectură de referință, din cauza caracterului macabru și violent pe care îl emană. Alexandru Lăpușneanu nu a fost un domnitor omenos, dar nici inteligent când i-a omorât pe boieri la ospăț. Introducerea acestei scene sângeroase este tulburătoare pentru mine. Măiestria condeiului nu este suficientă pentru a crea o poveste care să rămână în sufletele oamenilor. Este nevoie de un mesaj, dar și de o anumită plăcere a lecturii, pe care violența și idioția nu ți-o oferă.”

“I don't think this story is about bravery and wisdom, but rather about crime and disparity in the royal house. Although it is a very good story, it isn't really my cup of tea, due to the macabre and violent character that it exudes. I think that Alexander Lăpușneanu was not a human leader, nor a very intelligent one, having killed the landlords that he'd invited to join him for a feast. This gruesome scene was very disturbing to read. The author's mastery is not sufficient for creating a story that wins people's hearts. One must have a message, as well as a certain pleasure for reading that violence and stupidity don't offer.”

(Catinca Verga, clasa a VIII-a A)

„Este un om crud și morbid, face o piramidă din capetele boierilor și i-o prezintă soției ca pe un „leac” pentru frică. Trădat de ființa iubită și învins de dușmani, tiranul își primește pedeapsa binemeritată pentru oribilele acte de cruzime din timpul vieții.”

“He was a very morbid and cruel man, stacking the heads of the landowners in a pyramid and presenting it to his wife just to scare her. Betrayed by his wife and defeated by his enemies, the tyrant received his well-deserved fate for all the horrible acts of cruelty he committed during his lifetime.”

(Antonia Wang, clasa a VIII-a A)

„Citind nuvela, îl dezaprob pe domnitor, care este o întruchipare a demonicului, a criminalului care ucide fără milă.”

“Having read this novella, I strongly dislike the prince, as the embodiment of evil, and as a tyrant who kills for his own pleasure with no mercy.”

(Andrei Săsăujan, clasa a VIII-a A)

„Nuvela ‹‹Alexandru Lăpușneanul›› de Costache Negruzzi a fost una despre un conducător crud, însetat de putere și, în cele din urmă, puterea a fost cea care l-a omorât.”

“Alexander Lăpușneanu is a novella about a cruel prince, who was thirsty for power, and in the end, it was his own power that brought him to his fate.”

(Gabriel Marin, clasa a VIII-a A)

„Nuvela mi-a trezit mai multe sentimente. Mi se pare tulburătoare partea în care autorul arată cum le-a tăiat capetele boierilor și le-a aruncat trupurile pe fereastră. Tot tulburătoare mi se pare și partea în care așează cele patruzeci și șapte de capete într-o piramidă, apoi o aduce pe doamna Ruxandra să le vadă. Acest lucru mi se pare, în același timp, și crud, deoarece o face pe biata femeie să privească un lucru atât de înspăimântător.”

“Reading this story provoked many feelings. To me, it was very disturbing to read the part of story in which Alexander cuts off the landowners' heads and throws their cadavers out the window. Another part of the story that disturbed me is the one in which he stacks the forty-seven chopped-off heads in the shape of a pyramid for his wife, Mrs. Ruxandra, to see. In my opinion, just making the poor woman look at the pyramid of heads is absolutely ghastly.”

(Ioana Ștefan, clasa a VII-a A)

„Această nuvelă m-a trecut printr-o adevărată furtună emoțională. Mi-a fost frică, am fost tristă, am fost uimită, am simțit revoltă, milă și dezgust.

Am simțit dezgust în momentul în care a pus capetele celor patruzeci și șapte de boieri morți în formă de piramidă și și-a chemat soția să le vadă.

Am simțit revoltă când Lăpușneanul a zis că nu îi pasă de soarta soției sau a copilului său, că oricum vrea să îi taie în bucăți.

Mi-a fost milă de Moțoc când l-a dat pe mâna celor care îi voiau capul."

„This story took me through a storm of diverse emotions. I was frightened, devestated, mind-blown, disgusted, and felt pity.

I was most disgusted when I read the part of the story that depicts Alexander stacking the heads which he'd cut off of the forty-seven landowners into a pyramid and presenting the „sculpture" to his wife, Ruxandra.

I became frustrated after reading the part when the leader expressed the fact that he couldn't care less about his wife and child, and that he'd wished to cut them into pieces.

I felt pity for Moțoc when he was deferred to those who wanted him beheaded."

(Sânziana Stan, clasa a VII-a A)

„Pe parcursul primului capitol, gesturile lui Alexandru Lăpușneanul mi s-au părut de admirat: faptul că dorea să își recapete tronul și că s-a împotrivit acelor boieri.

Când a fost la masă cu cei patruzeci și șapte de boieri, eram sigură că îi va ucide. Era exact ca într-un film: atunci când regizorul lasă un personaj principal să își ia „La revedere" de la un personaj secundar, este aproape sigur că acela va pieri curând.

Mi-a fost milă de doamna Ruxandra, deoarece soțul ei a pus-o să privească acea piramidă de capete...

Atunci când delira din cauza bolii, m-am enervat, fiindcă EL a decis că dorește să se călugărească, dar, când și-a revenit, i-a izgonit pe cei care încercau să-l ajute.

Dar, în principiu, nu am prea înțeles nuvela din cauza termenilor."

"I admired the king's actions throughout the first chapter of the story, like the fact that he wanted to regain his place on the throne, as well as wanting to kill all the landowners.

I knew from the very start that he'd kill all forty-seven of the landowners, which he'd invited to join him for a feast. It was just like it is in a movie: when the main character says his farewell to the secondary character, it's very clear that he/she will soon perish.

I felt quite sorry for Mrs. Ruxandra because her cruel husband made her witness the pyramid he'd made out of the stacked heads of all the landowners which he'd decapitated…

I was infuriated by his delirium caused by his illness, for he was the one who'd decided to become a monk, but, when he'd regained his senses, he chased away all those who wished to help.

Overall, I couldn't fully understand the story, due to the confusing and outdated form of the language used."

(Elizabeth Wiggins, clasa a VII-a A)

„Citind nuvela ‹‹Alexandru Lăpușneanul›› de Costache Negruzzi, am trecut prin stări sufletești diferite.

Faptele domnitorului m-au impresionat prin cruzimea lor. Am condamnat dorința de răzbunare a acestuia și am fost revoltat de prefăcătoria lui aflând că s-a căsătorit cu fata lui Petru Rareș pentru a câștiga

simpatia poporului sau când le-a cerut iertare boierilor ca să-i atragă la ospăț și să-i omoare.

Față de domnița Ruxandra am simțit înțelegere și milă, văzând că suferă și se simte vinovată pentru faptele soțului ei și încearcă să-l oprească să mai comită crime.

Astfel, hotărârea ei de a-și salva fiul otrăvindu-l pe tatăl copiilor ei are o scuză. Dovedește că dragostea de mamă este mai presus de orice."

"Having read the Novella "Alexander Lăpușneanul" by Costache Negruzzi, I felt a variety of emotions

The leader's actions amazed me through their cruelty. I strongly denounce his will for revenge and his dishonesty, when I found out that he'd married the daughter of Petru Rareș only to win the hearts of the people, or when he'd apologized to the landowners and invited them to join him for a banquet, secretly wishing to kill them all.

I felt lots of understanding and mercy for his wife, Ruxandra, when I saw her suffering and feeling guilty for her husband's cruel actions, when, ironically, she was actually trying to detour her husband from committing any crimes.

Thus, I think she has a good excuse for poisoning her husband, wanting to save her children. This proves that nothing is more unconditional than a mother's love."

(Alexandru Dobrescu, clasa a VII-a A)

Cetatea Neamț
Neamț Citadel

„Eu cred că Cetatea Neamț mai are spiritul luptelor, aceasta fiind asediată și cucerită și incendiată de mai multe ori."

"I believe that the Neamț Citadel still keeps its fighting spirit, even if it has been besieged and conquered and set on fire on more then one occasion."

(Mihai Negrilă, clasa a VI-a B)

„Admir această cetate. Încă pot să aud sunetul de atac și toate strigătele și țipetele de luptă. Mă gândesc cum niște vânători simpli îl priveau de sus pe îngâmfatul și lacomul Sobieski venind spre ei cu o armată mare. Acum cetatea stă liniștită pe tronul ei de pe deal, gândindu-se că nimeni nu o va mai ataca, după atâtea incendii îngrozitoare și lupte înfiorătoare."

"I admire this fortress. I can still hear the sounds of the atacks and all the screams and battle cries. I think about how humble hunters looked down at the cocky and greedy Sobieski comming towards them with such a large army. Now the fortress rests in its top of the hill throne thinking that no one shall longer attack her after so many horrifing fires and brutal battles."

(Ioana Sava, clasa a VI-a B)

„Când te gândești că pe pietrele pe care calci azi au luptat mai demult niște adevărați patrioți, ți se umple inima de bucurie."

"Your heart is overwhelmed with joy when you think that on the stones you`re stepping on, a long time ago, fought true patriots."

(Ile Dragoș, clasa a VI-a B)

„Ruine patriotice. Castel împietrit. Cetatea Neamț, asemenea unei fantome care a venit din trecut să ne povestească istoria ei."

"Patriotic ruins. Frozen castel. Neamț Citadel, alike a ghost that payed us a visit to tell us her history."

(Maria Elena Rusu, clasa a VI-a B)

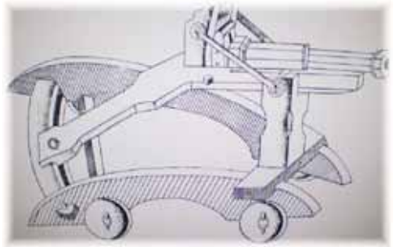

„Din punctul meu de vedere, este absolut miraculos faptul că 19 plăieși au reușit să apere o cetate atât de mare."

"From my point of view, the fact that 19 guardsmen succeeded in protecting such a big fortress is absolutely miraculous."

(Anduena Benga, clasa a VI-a B)

„Poduri prăpăstioase. Înălțime infernală. Ziduri pline de cicatrici. Cetatea era ca o sentință de moarte pentru dușmani, pe vremuri. Fortul a protejat moldovenii timp de sute de ani."

"Steep bridges. Horrifing hights. Scarred walls. Back then, the fortress was like a death sentence to all enemies. It protected the moldavians hundreds and hundreds of years."

(Elizabeth Wiggins, clasa a VII-a A)

„Cel mai mult m-a impresionat podul, deoarece era situat la o înălțime foarte mare."

"The most impressive thing for me was the bridge, because it was so high up."

(Alexandru Dobrescu, clasa a VII-a A)

„Zidurile erau așa de groase, încât puteau apăra foarte bine pe oricine se afla înăuntru, așa cum s-a întâmplat de mai multe ori în trecut."

"The walls were so thick, they seemed to be able to protect anyone inside well, exacly how it did many times in the past."

(Ioana Ștefan, clasa a VII-a A)

„Parcă am fost la lupta dintre Sobieski și cei 19 români. Mă simțeam de parcă eu am trăit ce au trăit ei, de parcă am simțit ceea ce au simțit și ei."

"It felt like we were expiriencing the fight between Sobieski and the 19 guardsmen. I felt like I was living what they lived, I was feeling what they felt."

(Sânziana Stan, clasa a VII-a A)

„Cetatea se afla pe un deal lângă orașul Târgu Neamț. Pentru a ajunge la ea, se merge pe un drumeag de la poalele dealului. Intrarea se face pe un pod îngust."

"The fortress is located on a hill next to Târgu Neamț. To get there, you need to go up a trail in the foothills. The entrance is through a narrow bridge."

(Iris Tudor, clasa a VII-a A)

„Urcând la Cetatea Neamț, simțeam că mă întorceam în timp, că eram printre puținii rămași după lupta cu Sobieski. "

"While walking to the Neamț Citadel, I felt as if I were traveling back through time, as if I was one of the few survivors of the battle against Sobieski."

(Agnes Talașman, clasa a VIII-a A)

„Printre coroanele copacilor se ascundea o cetate cu ziduri pietruite și cântătoare de balade viteješti. Acum, din miile de plăieşi care şi-ar fi vărsat sângele ca să o apere, au rămas doar brazii ostaşi.

Vântul bătea şi purta în spate frunze pe care era scris trecutul.

Odată ce am intrat în cetate, parcă i-am uitat pe cei care au amintit-o pe hârtie şi în grai. Zidurile spuneau singure povestea sângelui care a ridicat-o şi a dărâmat-o.

Părăsind-o, am înţeles că nu e nevoie de grai şi cerneală ca să vorbeşti."

"Amongst the tree crowns, a fortress hid, with stony walls that sung old ballads. Now, from all of the guardsmen that spilt their blood to protect it, the only ones left are the soldier trees.

The wind blew and carried on his back leaves on which the past was written.

Once I entered the fortress, I didn't think of the ones who wrote about it. The walls alone told the story of those who built it up and tore it down.

When leaving, I understood that there is no need for words or ink to talk."

(Catinca Verga, clasa a VIII-a A)

„Cetatea Neamţ... o veche cetate din Moldova, care ştie foarte multe poveşti... a trecut prin multe. A fost reabilitată, dar încă se simte mirosul de vechi, miros sacru. Zidurile lovite arată trecutul său sângeros."

"Neamţ Citadel... an old fortress in Moldova, that knows many stories... it's been through a lot. It was reconditioned, yet the old smell, a sacred smell, can still be felt. The wounded walls show it's bloody past."

(Mihnea Potîrcă Hagima, clasa a VIII-a A)

„Cetatea Neamţ mi-a plăcut foarte mult. Mi-a plăcut să urc pe munte şi să trec peste podul înalt, dar şi să vizitez castelul. Mi s-a părut interesant. De sus vedeam peisajul munţilor, spectaculos.

"I rather liked the Neamţ Citadel. I enjoyed walking up the mountain and over the tall bridge, but I also liked visiting the castel. I found it interesting. From above I could see the view of the mountains, impressive."

(Vlad Gaginsky, clasa a VIII-a A)

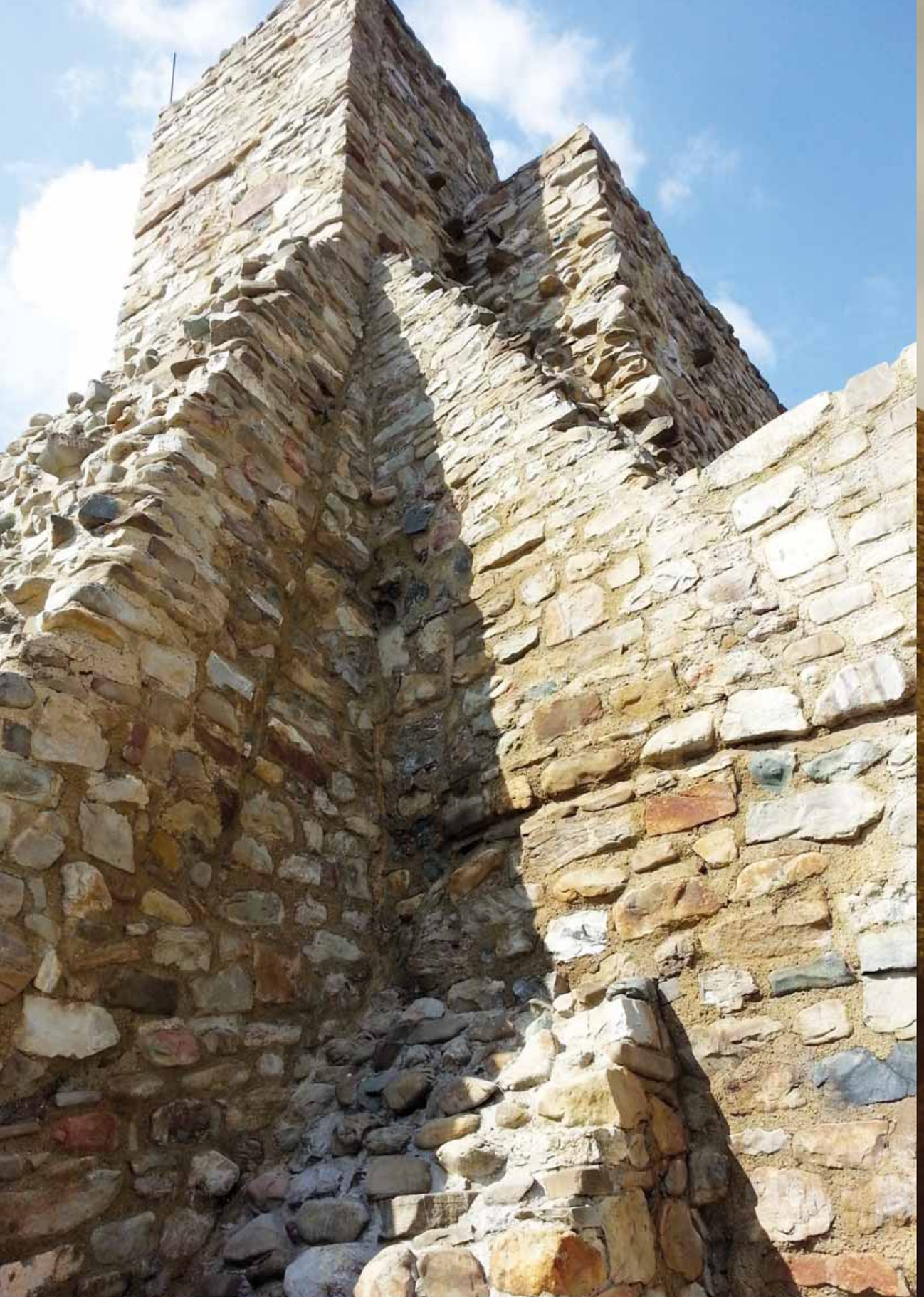

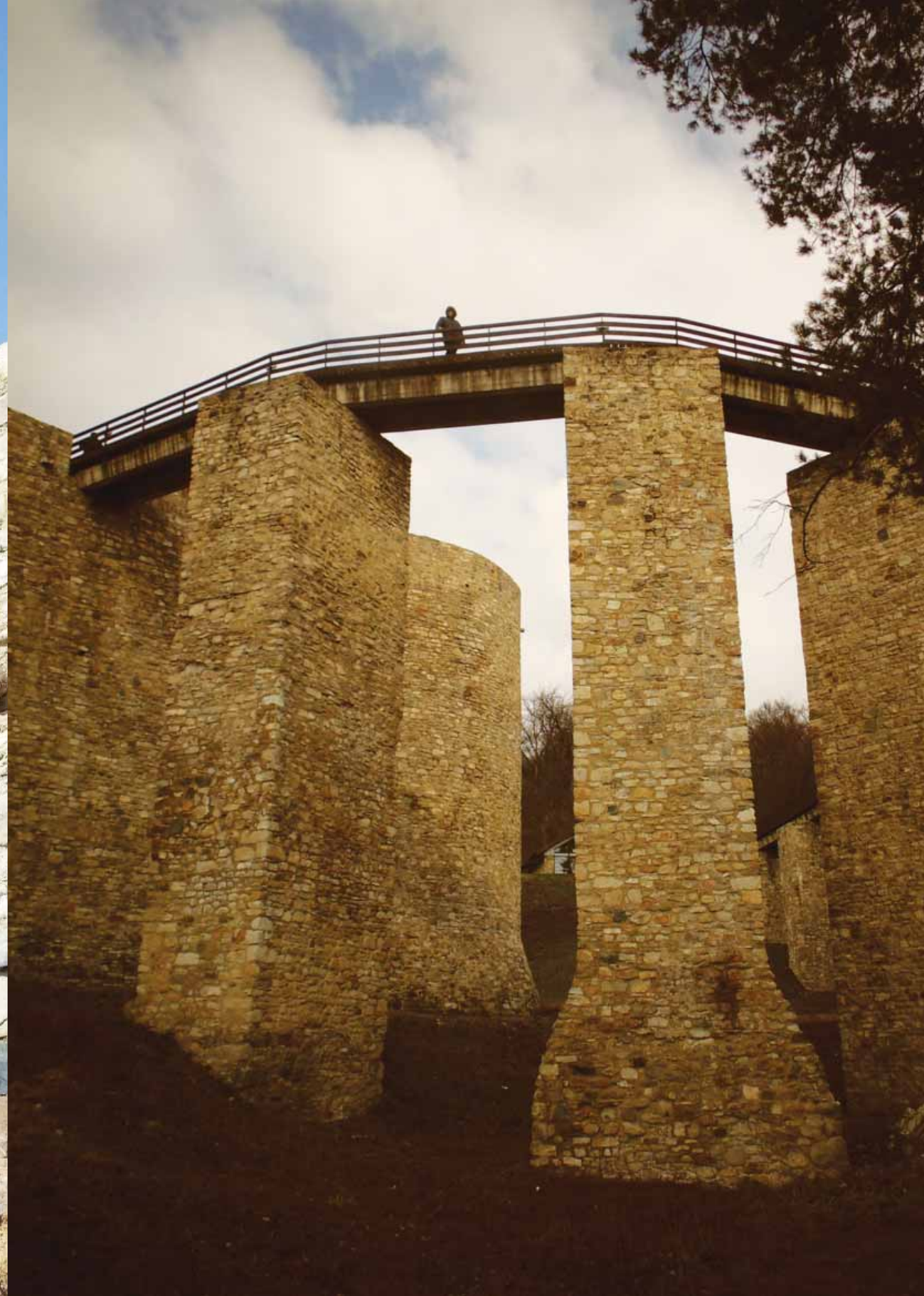

„Sobieski și românii”
de Costache Negruzzi
– părerile copiilor –
“Sobieski and the Romanians”
by Costache Negruzzi
– thoughts of the children –

„Cel mai mult am apreciat la plăieși că, atunci când leșii au vrut să ia cetatea fără luptă, ei au refuzat, preferând să moară apărându-și țara.”

“The thing I appreciated the most about the guards was the fact that, when the polish wanted to get the castle without a fight, they refused, because they preferred to die fighting for their country.”

(Andrei Carantino, clasa a VI-a B)

„Plăieșii erau niște oameni simpli, dar cu un suflet bun. Și-au apărat țara și au dat dovadă de patriotism.”

“The guards where ordinary people, but they had a big heart. They faught for their country and they showed patriotism.”

(Anne Dumitru, clasa a VI-a B)

„Îmi place că la plăieși toți sunt egali, sunt un tot unitar și au un scop: să își apere cetatea. Mă gândesc dacă cineva ar mai face ca ei, dacă tu, care citești această foaie, ai face la fel, dacă eu aș face la fel. Știți cum se spune: după război mulți viteji se arată.”

“The thing I liked about the guards is that they were all equal, united and had a purpose: to guard the castle. I am thinking…would someone follow their example, would you, who read this sheet, would you do the same? Would I do the same…You know the quote: Many brave people show themselves when the war is over.”

(Beatrice Ursache, clasa a VI-a B)

„E o mândrie să lupți cu țara ta în suflet, mai ales cu atâția dușmani. Au stat liniștiți văzând moartea în fața lor, cu toate că Sobieski îi păcălise.”

“It is a pride to fight with your country in your soul, especially against so many enemies. They remained calm when Sobieski decided to hang them, even though he had tricked them.”

(Matei Bantaș, clasa a VI-a B)

„Deși erau niște oameni simpli, ei au dat dovadă de vitejie.”

“Even though they were just a bunch of ordinary people, they showed bravery.”

(Erica Pluti, clasa a VI-a B)

„Acel bătrân i-a învățat și i-a încurajat pe oamenii lui și nu au predat cetatea, deși erau în pericol.”

“That old man taught the young ones to fight and encouraged them and they didn’t surrend the castle, even though they were in serious danger.”

(Carla Leah, clasa a VI-a B)

„Unii au fost uciși sau răniți, așa că au rămas puțini oameni, dar au continuat să lupte, nu le-a păsat de moarte.”

“Some were killed or injured, so few people remained alive, but they continued to fight, they didn’t fear for death.”

(Mihai Negrilă, clasa a VI-a B)

„Chiar dacă erau puțini, ei și-au apărat cetatea cu vitejie, nu s-au lăsat.”

“Even though they were few, they guarded the castle bravely, they didn’t abandon the fight.”

(Irina Boie, clasa a VI-a B)

„Pe plăieși eu îi văd ca pe niște oameni buni, simpli, curajoși, creștini. O mândrie pentru țară, un subiect de pilde patriotice pentru toți, o mână de oameni care au văzut moartea și unii chiar au îmbrățișat-o.”

“I see the guards as some good, ordinary, Christian, brave people. A pride for our country, a patriotic talk subject for all, a handful of people that have seen death and some even embraced it.”

(Alexandru Trocan, clasa a VI-a B)

„M-a impresionat cum ei, așa puțini fiind, au reușit să iasă învingători în fața polonezilor nu numai ca vitejie, ci și ca noblețe sufletească.”

“I was impressed how they, being just a few, managed to win the battle with the polish, not just with bravery, but with spiritual noblesse.”

(Vladimir Tătaru, clasa a VI-a B)

„Eu cred că plăieșii și-au făcut datoria, chiar dacă erau foarte puțini pe lângă oastea lui Sobieski și chiar dacă cetatea nu avea averi.”

“I think the guards did their job, even though they were very few compared to Sobieski’s army and even though the castle didn’t have any goods in it.”

(Pavel Uzea Babonea, clasa a VI-a B)

„Plăieșii au dat dovadă de curajul și mândria de a apăra ceea ce iubesc, cum au făcut toți strămoșii noștri de-a lungul istoriei, cum ar trebui să facem și noi acum.”

“The guards had the courage and pride to guard what they loved, as all of our ancestors did during our history, as we should all do today.”

(Iulia Toderașcu, clasa a VI-a B)

„Motivul pentru care s-au predat a fost acela că au rămas fără praf de pușcă și cu puțini oameni în viață. Dacă ar mai fi avut praf de pușcă, ar fi continuat să lupte, apărând cetatea și ținând piept întregii armate de polonezi. Nu doar că au luptat cu mult curaj, dar, la sfârșit, priveau în liniște cum se făceau pregătirile pentru moartea lor. Acești plăieși erau cu adevărat demni și viteji.”

“The reason why they surrended was that they consumed all the gun-powder, and had few people alive. Had they more gun-powder, they would have continued fighting, guarding the castle and staying strong in front of the polish army. They didn’t just fight bravely, but also, in the end, they were silently watching the preparations for their execution. These guards were truly brave and worthily.”

(Ana Achim, clasa a VI-a B)

„Știau de la început că ei, opsprezece, nu puteau face față unei oștiri întregi, dar nu și-au dat cetatea în seama leșilor, ca și când ar fi fost o cetate pustie. Au dat dovadă de mare vitejie și dragoste de țară.”

“From the beginning they knew they couldn’t fight a hole army, because they were just 18, but they didn’t surrender the castle to the polish, like an abandoned castle. They showed bravery and patriotism.”

(Ruxandra Paraschiva, clasa a VI-a B)

„Erau niște români simpli, cu noblețe sufletească. Au luptat până la moarte pentru țara lor.”

“They were just a handful of ordinary people with spiritual noblesse. They fought to the end for their country.”

(Bogdan Dumitru, clasa a VI-a B)

„Este minunat să îți aperi țara! Și să nu cazi în fața dușmanilor! Așa cum au făcut plăieșii.”

“It is amazing to guard your country! And not surrender! That’s what the guards did.”

(Miriam Stănciulescu, clasa a VI-a B)

„Ce frumos! Plăieșii își apără cetatea de străini, chiar dacă nu au în ea averi. Doar pentru mândria lor de români. Așa se vede frumusețea sufletului.”

“How stunning this is! The guards defended their castle, even though they had no goods in it. They did it just for the pride of being Romanians… We can see the beauty of their hearts.”

(Maria Toma, clasa a VI-a B)

„Au câștigat! Au câștigat nemurirea cetății, dar și a sufletului lor.”

“They won!! They won the immortality of the castle, and most importantly the immortality of their souls.”

(Maria Sfîrăială, clasa a VI-a B)

„Sobieski și românii” de Costache Negruzzi
– scrisori către personaje –
“Sobieski and the Romanians” by Costache Negruzzi
– letters to the characters –

„Dragi plăieși,

Vă trimit această scrisoare pentru a vă arăta admirația mea față de tot ce ați făcut pentru țară. Mi-a plăcut curajul pe care l-ați avut, acela de a vă opune unei oștiri întregi. V-ați pus viețile în joc pentru a vă apăra cetatea.

Am privit povestea voastră ca pe o cursă de mașini. Voi, plăieșii, aveați o „mașină” înceată (erați în număr mai mic), dar aveați un „șofer” înțelept, bătrânul de care ascultați toți. „Mașina” lui Sobieski era rapidă (avea o oaste întreagă), dar avea un „șofer” îngâmfat. Cursa a început. Voi, deși nu aveați cea mai bună „mașină”, ați primit puține lovituri și erați în fața lui Sobieski, iar regele a primit multe lovituri grave. După câtva timp, „mașina” voastră, a românilor a încetinit, că nu mai avea combustibil. Atunci „șoferul” a decis să oprească, adversarul câștigând cursa. Totuși, Sobieski era nervos fiindcă ați îndrăznit să participați cu o asemenea „mașină” și să o mai și stricați pe a Măriei Sale, așa că a decis să vă ucidă. Dar voi v-ați așteptat moartea cu demnitate, știind că v-ați făcut datoria. Între timp, „mecanicul” lui Sobieski i-a reamintit de promisiunea făcută la începutul cursei, și anume aceea de a vă lăsa vii, indiferent cine câștigă. V-a dat drumul și v-a oferit suma de bani pentru participarea la cursă.

Am povestit în alți termeni cele întâmplate, dar cu aceeași viziune asupra faptelor. Voi, românii, ați riscat totul pentru cetatea voastră, deși nu aveați comori în ea, ați riscat pentru mândria țării. A fost o dovadă de curaj și patriotism. Deși vi se pregătea moartea, ați fost demni până la final. Ați câștigat respectul lui Sobieski și, cel mai important, v-ați apărat țara.

Sper că mi-am exprimat punctul de vedere prin această scrisoare. Ca să clarific: admirație, respect.

Cu drag și stimă,
Petre Maria Alexandra”

“Dear guards,

I’m sending you this letter to tell you how much I admire your patriotism. I respect your courage in fighting a whole army. You have put your life on the line to protect the fortress.

I saw your story as a car race. You, the guards, had a slow “car” (you weren’t that many), but you had a wise “driver”, the old man you all obeyed. Sobieski’s “car” was fast (he had a huge army), but had a cocky “driver”. The race began. Even if you didn’t have the best “car”, you were less damaged and were ahead of Sobieski, the king received many hard hits. After a while, your “car” had ran out of fuel. That’s when your “driver” decided to stop, and the opponent won the race. However Sobieski was infuriated because you had dared to take part in the race with such a “vehicle” and even damage his own “car”, so he ordered your execution. You greeted death, knowing you had fulfilled your duty. Meanwhile Sobieski’s “mechanic” reminded him of the promise he made at the beginning of the race – to keep you alive, no matter who won. He let you go and gave you money for fighting in the race.

I told the tale in a different way, but kept the same perspective on the facts. You, the Romanians, risked everything for your fortress, even if you didn’t have treasures inside, you risked for your country’s pride. It was a display of courage and patriotism. Even if your death was awaiting, you held your head up high. You won Sobieski’s respect and, most importantly, you protected your country.

I hope I’ve made my point of view clear through this letter. Just to clarify: admiration, respect.

With love and respect,
Petre Maria Alexandra ”
(Maria Petre, clasa a VI-a B)

„Măi Sobieski,

Mai știi când te-am învățat să faci planuri de luptă? În lupta asta ai fost slab, ți-au murit mulți oșteni în fața a 19 plăieși. Ai fost un nimic față de ei. Nu-ți este rușine?! Credeam că o să-i bateți lejer, dar nici nu ați câștigat, nici nu ați pierdut. Faptul care mă supără cel mai rău este că era să-ți încalci promisiunea făcută. Bine că ți-a reamintit Iablonovski de onoarea ta de rege.

Acum, că războiul s-a terminat, eu te dau jos de pe tron și îl pun pe Iablonovski în locul tău, pentru că el știe să gândească cu cap și nu o să ne mai moară atât de mulți soldați. Sper să fii mulțumit cu funcția de mână dreaptă a lui Iablonovski, îți dai seama că ai fost inconștient și acum trebuie să recrutez alți oameni. Ai avut o șansă, dar ai irosit-o și acum trebuie să plătești pentru ceea ce ai făcut.

Cu supărare,
Cosmin”

„Oi Sobieski,

Remember when I taught you war strategies? In this fight you were weak, many soldiers of yours died at the hands of 19 guards. You were nothing in front of them. Shame on you! I thought you’d beat them easily, but you didn’t win, nor lose. The fact that you almost broke your promise upsets me the most. Good thing Iablonovski reminded you of your honor as king. Now, that the war is over, I’m taking you off the throne and putting Iablonovski on, because he thinks thoroughly and he won’t let so many soldiers die. I hope you’ll be satisfied as Iablonovski’s right hand. Do you realise that you were hasty and now I have to recrute more soldiers?

You had your chance, but you wasted it and now you must pay for what you’ve done.

With rage,
Cosmin
(Cosmin Abager, clasa a VI-a B)

TURNUL
DE SUD-EST

Humuleşti

„Mi-a plăcut casa lui Ion Creangă, pentru că este atât de veche și mă mir cum a ținut atât de mult."

"I really liked the house in which Ion Creangă used to live as a boy because it was able to remain in solid condition after such a long time."

(Carla Leah, clasa a VI-a B)

„Casa memorială a lui Ion Creangă este o casă modestă. Acoperișul este făcut din lemn și pereții sunt albi. Prispa era fragilă."

"I think Ion Creangă's former home was a modest little house. The roof was made of wood, the walls were painted white and the front porch was quite fragile."

(Irina Boie, clasa a VI-a B)

„În satul Humulești ești copleșit de farmecul copilăriei și de bucuria de viață."

"The amount of childhood charm and the joy of life in the small village of Humulești was quite overwhelming."

(Iulia Toderașcu, clasa a VI-a B)

„Casa lui Nică încă mai purta izul năzdrăvăniilor sale. Calul Balan și Sfântul Nicolai așteptau acum năzbâtiile noastre să le pedepsească. Prispa proaspăt humuită era nerăbdătoare să ne întâlnească"

"Nică's home still had the stench of his nuisance. Balan the horse and Saint Nicholas were now waiting for our troubles in order to punish us. The freshly painted porch was eager to meet us."

(Maria Sfîrăială, clasa a VI-a B)

„În Humulești, la casa lui Ion Creangă, m-au impresionat obiectele tradiționale. În spatele casei erau cunoștințele noastre din ‹‹Amintiri...››: Calul Balan și Sfântul Nicolai, făcătorul de vânătăi."

"I was impressed by the artifacts found at Ion Creangă's former home in Humulești. Also, Balan the horse and Saint Nicholas the ‹‹bruise maker››, our acquaintances from ‹‹Childhood memories›› were behind the house."

(Andrei Waldman, clasa a VI-a B)

„Niciodată nu m-am gândit că este posibil ca imaginația mea să ia o formă și să o văd. Casa lui Creangă era exact așa cum mi-am imaginat-o."

"I never thought that my imagination could shift into reality – Ion Creangă's house is exactly what I'd imagined it to look like."

(Sânziana Stan, clasa a VII-a A)

„Casa lui Ion Creangă este ca o mașină a timpului, ne duce în vremea copilăriei lui Nică."

"Ion Creangă's childhood home is like a time machine – it takes us back in time to when Nică was a boy."

(Bianca Ciobănete, clasa a VII-a A)

„Normal că nu avea cum să lipsească de acolo ceaslovul, cel cu care Nică prindea muște în cimitir. M-a amuzat să îl văd."

"It was impossible for the book, which Nică used to swat flies in the cemetery, to not be there. It was amusing to see it there."

(Ioana Ștefan, clasa a VII-a A)

„Totul era la locul lui: nuielele din gard, cuptorul în care se ascundea, până și Sf. Nicolai era la locul său."

"Everything was in its place: the sticks in the fence, the oven in which he used to hide, even Saint Nicholas was in its place."

(Mihai Alexandru Ciobotea, clasa a VII-a A)

„Nică și-a trăit ‹‹vârsta cea fericită›› și a făcut toate năzdrăvăniile bine-cunoscute chiar în această casă. După cum am văzut eu acest loc, pot spune că Nică a fost un băiețel de la țară sărac, dar fericit.

"Nică spent his childhood and carried out all of his well-known troubles in this very house. After having visited his house, I can say that Nică was a country boy who was poor but happy."

(Andrei Săsăujan, clasa a VIII-a A)

„După cum am văzut-o eu, casa scriitorului este sărăcăcioasă. Acest lucru m-a pus pe gânduri, am înțeles că oricine poate ajunge ‹‹mare›› și renumit, dacă are talent."

"As I saw it, the house looked quite poor. This made me think, and soon realized that anyone can become well-renouned, as long as they have talent."

Antonia Wang, clasa a VIII-a A)

„Mie mi se pare umitor că într-o casă așa de mică puteau trăi opt copii cu mama și tatăl lor. Dintr-o casă așa de mică și izolată a putut ieși un scriitor așa talentat și cunoscut. E ca o oglindă care reflectă copilăria lui Ion Creangă."

"It amazes me that eight children, along with their parents, were able to live in such a small home. Also, I find it surprising that such a talented writer could have grown up in such a small, isolated home. I think it's like a mirror which reflects Ion Creangă's childhood."

(Vlad Gaginsky, clasa a VIII-a A)

„Amintiri din copilărie” de Ion Creangă
– părerile copiilor –
“Memories of childhood” by Ion Creangă
– thoughts of the children –

„După mine, Humuleștiul era un sat foarte unit și îmi pare rău că lucrurile au evoluat atât de mult, încât să nu mai fim uniți. Pe atunci erau toți prieteni și acum nu mai suntem. Eu aș fi vrut să trăiesc pe atunci și să am prieteni ca Nică.”

“From my point of view, Humulești was a united village and I feel sad that things evolved so drastically and now we can no longer be as united as before. Back then we were all friends, but now we’re not. I would have liked to live back then and have a friend like Nică.”

(Matei Bantaș, clasa a VI-a B)

„Am rămas impresionată gândindu-mă cum vuia satul când fetele și băieții lucrau la fus. Am rămas, în același timp, îngrozită gândindu-mă cum îi păcăleau pe flăcăi să meargă la oaste. Mă amuz și mi se pare foarte hazliu cum se jucau copiii pe vremea aceea, cât de creativi și prietenoși erau în acea vreme.
Oricât de grea ar fi fost acea muncă de la țară și oricât de crudă ar fi fost pedeapsa de la școală, aș fi dorit din tot sufletul să fac parte din acel sat. Să am și eu aventurile mele. Acum, dacă te urci într-un copac, toată lumea zice că ești nebun (nebună). Să dau și eu fuga la scăldat cu prietenii și să colind în frig, să primesc colaci cu miere și colivă cu miez de nucă, nu bani.

Îmi voi dori toată viața mea să fiu un Nică, năzdrăvan și jucăuș.

Întotdeauna mi-am dorit să pun mâna pe o pupăză. ☺”

“I was impressed at how the village rumbled when the girls and boys were working on a spindle. Yet, at the same time, I was horrified at how the young men were tricked into joining the army. The way children used to play back then amused me, they were so creative and friendly!

No matter how hard or how cruel the school punishments were, I wish I could have been part of that village. To have adventures like that! Now-a-days, if you climb a tree, everyone would say you´re crazy. To go swimming in the river with my friends, and carol in the cold, to receive pastry with honey and nuts, not cash.

For the rest of my life I’ll want to be as cheeky and playful as Nică.

I’ve always wanted to catch a hoopoe (n. trad. pupăză)☺.”

(Ioana Sava, clasa a VI-a B)

Ioana Sava

„Copiii lucrau la un loc cu adulții, dar făceau și multe năzdrăvănii. Dintr-o mătură, făceau cal. Dintr-o coadă de porc își făceau instrumente muzicale, și câte și mai câte... erau foarte inventivi și își creau jucării din nimic. Câteodată, în familii numeroase, copiii se hârjoneau noaptea, până venea un părinte să-i potolească.”

“Kids worked side by side with adults, but were still mischievous. From a broom, they’d create a horse. From a pig’s tail they’d make musical instruments and so … They were very creative and could make toys from scratch. Sometimes, in larger familys, the kids would tease each other at night until their parents would calm them down.”

(Valeriu Cărășel, clasa a VI-a B)

„Eu aș fi vrut să trăiesc pe vremea aceea, să mă distrez și eu așa cum se distrau atunci copiii. Mergeau la scăldat, mergeau la cules de cireșe; aș fi vrut și eu să culeg cireșe, nu să le cumpăr de la piață. Aș fi vrut să merg iarna la colindat, să le urez oamenilor toate cele bune, căci în ziua de azi aproape nimeni nu te mai primește când vrei să îl colinzi. Aș fi vrut să fac parte din familia lui Nică, deoarece mama lui era foarte înțelegătoare și aș fi vrut să văd cum e să am 10 frați, deși am și acum 2.”

“I’d really like to have lived in that era, to play around and have fun like those children. They’d go swimming or cherry picking, I’d like to pick cherrys too, instead of buying them. It would have been fun to go Christmas caroling, because now, not so many people welcome carolers. I wish I was in Nică’s family,because his mother was very kind and I wonder how it would be to have ten siblings, allthough I already have two.”

(Anduena Benga, clasa a VI-a B)

„Dacă ar fi să aleg între București și Humulești, eu aș alege Humulești. Copiii, pe vremea aceea, se distrau cu totul altfel decât ne distrăm noi, ei nu aveau calculatoare, jocuri video, telefoane. Ei ieșeau pe afară, colindau, coseau, făceau activități mult mai bune pentru sănătate decât statul pe calculator. Eu sincer mi-aș dori să trăiesc în locul lui Nică, pentru că îmi place să stau la casă, nu la bloc, între oameni, nu între calculatoare.”

“If I were to choose between Bucharest and Humulești, I would definitely choose Humulești. The children back then had fun in completely different ways. They didn’t have computers, video games, nor phones. They went outside carolling, mowing, their activities were much more healthier than computer games. I honestly wish to be in Nică’s place, because I like living in a house, not a flat, amongst people, not computers.”

(Ana Țarălungă, clasa a VI-a B)

„Fiind la țară, în acea vreme, nu aveau posibilitățile de azi. Dar, cu toate acestea, se distrau prin lucruri simple, care pentru ei erau amuzante."

"They didn't have today's resources because of their location and era. Yet they had fun in such simple ways that were amusing for them."

(Ruxandra Paraschiva, clasa a VI-a B)

„Satul Humulești era poziționat ‹‹din târg drept peste apa Neamțului››. Era un sat cu oameni muncitori și veseli. Dacă ar fi să fiu în locul lui Nică, nu mi-ar plăcea, fiindcă pe vremea aceea nu erau medicamente, numai leacuri băbești și puteai să te îmbolnăvești"

"Humulești was located "from the small town right over the Neamț waters". It was a village full of hard working, happy people. If I were to be in Nică's place, I wouldn't enjoy it. Because back then there was no medicine, only old wives' remedies that could make one worse."

(Mihai Negrilă, clasa a VI-a B)

„Ce pot spune altceva decât că romanul lui Creangă îmi trezește curiozitatea față de viața de pe atunci. Mi-ar plăcea să mă întorc în timp, să stau trei zile acolo, în Humulești, ca o stafie, ca să fiu martoră la frumusețea acelor timpuri."

"What else can I say? Creangă's novel awakens my curiosity towards the lifestyle of those years. I would like to go back in time and stay there for three days as a ghost to witness the beauty of those times."

(Maria Toma, clasa a VI-a B)

„Citind ‹‹Amintiri din copilărie››, Humuleștiul mi se pare frumos, îngrijit, plin de oameni harnici și voinici, cu fete frumoase, dar și harnice, care știau a toarce, dar și a merge la horă.

M-a uimit cât de mult erau folosite leacurile băbești. Mi se pare că e ca și când te-ai juca cu focul.

Mama lui Nică m-a făcut să fiu mândră de neamul meu. M-a amuzat cum îl certa pe tatăl lui Nică.

Mi-a plăcut cum se jucau ei cu tatăl lor când venea acasă.

Mi-a plăcut acea vreme care se numește copilărie."

"When I read ‹‹Memories of Childhood››, Humulești seemed neat, pretty, full of industrious folks, with beautiful, yet hard-working girls that not only knew to spin wool, but also how to dance.

I was surprised how often old wives' remedies were used. I think it was like playing with fire.

Nică's mother made me proud of my nation. I found it amusing the way she would scould Nică's father.

I liked how they played when their father came home.

I liked that time period called childhood."

(Maria Sfîrăială, clasa a VI-a B)

„Nică – tipicul băiat de munte: năzdrăvan, neascultător, leneș. Degeaba se zice că la țară sunt copiii mai de Doamne-ajută ca la oraș, de fapt, copilul tot copil e. Nică nu prea avea treabă cu regulile, având în vedere că i-a tras o palmă fetei popii. Nu prea avea treabă cu nimeni și nimic, până la mama lui. Când mama lui a „tăiat" relația mamă – fiu, Nică a spus stop. Nu cred că s-a schimbat pentru simplul fapt că îi era rușine, doar că a prețuit relația lui cu mama mai mult decât orgoliul său."

"Nică- your everyday mountain boy: agitated, disobedient, lazy. Even if someone were to say that country kids are more well-behaved than city kids, children will be children, no matter where. Nică couldn't care less about rules, considering he slaped the priest's daughter. He didn't care about anything or anyone until it came to his mother. When she cut off their mother-son relationship, Nică stopped. I don't believe he changed only because he was embarassed, but because he treasured his relationship with his mother more than his own ego."

(Beatrice Ursache, clasa a VI-a B)

„Citind romanul lui Creangă, îmi dau seama că Humuleștiul era un sat plin de oameni buni la suflet și harnici. Din povestire se desprind personaje fără de care romanul nu ar mai fi fost la fel. Smărăndița popii era o fată bună, care întrecea băieții și la învățătură, dar și la năzdrăvănii. Mama lui Nică dorea ca el să învețe carte și deseori acesta era motiv de ceartă între ea și tatăl lui Nică. Copiii mai mereu se întreceau în năzdrăvănii."

"When reading Creangă's novel, I can tell Humulești was a village full of kind and hard-working people. If some of the characters didn't exist, than the story wouldn't be the same. The priest's daughter, Smărăndița, was a good child. Not only she was smarter than the boys, but she was naughtier. Nică's mother wanted him to study and, quite often, this became a conflict matter between the two parents. Children were challenging each other in who does the best prank."

(Iulia Toderașcu, clasa a VI-a B)

„Creangă era mândru de satul său, un sat vesel, cu oameni muncitori.

Nu mi-a plăcut că elevii erau bătuți cu Sf. Nicolai pentru orice greșeală pe care o făceau la ascultare. Era o metodă foarte dură, la fel ca prinsul tinerilor cu arcanul la oaste.

Mi-a plăcut foarte mult cum se distrau copiii, mai ales când mergeau la colindat."

"Creangă was proud of his village, a happy village with hard-working people. I don't agree that the children were beaten with „St. Nicholas" (n. trad. a twig) for any little mistake they made during oral tests.

I liked the way the children used to have fun, especially when they went carolling."

(Ana Achim, clasa a VI-a B)

„Pe mine m-a impresionat faptul că și copiii munceau, ceea ce acum, pe vremea noastră, nu se prea întâmplă. Deși copiii făceau năzdrăvănii, ei aveau rușine de părinții lor, asta m-a impresionat.

Părerea mea este că au avut o copilărie frumoasă.

Și eu, când merg la țară vara, mă distrez la fel, doar că nu prind muște cu ceaslovul."

"I was impressed that the children worked. This no longer happens now. Even if the kids were naughty, they were ashamed of their parents. That impressed me.

I think that they had a pretty nice childhood.

When I go to the countryside, I have just as much fun. However, I don't murder flies with a breviary (n.trad. ceaslov)."

(Antonia Mauch, clasa a VI-a B)

„Mi-ar fi plăcut să am copilăria lui Nică, o copilărie cu haz, dar și cu păţanii."

"I'd like to have a childhood like Nică's, funny, but full of adventures."

(Bogdan Dumitru, clasa a VI-a B)

„Humuleşti era un sat frumos, în care oamenii erau prietenoşi unul cu altul. Un sat foarte sigur, toţi erau ca o mare familie. Mi-ar fi plăcut să stau acolo pe vremea aceea, deoarece copiii erau liberi să se joace și să se simtă bine în acel sat. Pot să cred că acolo majoritatea copiilor se ştiau între ei și se simţeau bine cu toţii la un loc."

"Humuleşti was a beautiful village, where people were friendly with each other, a safe village. They were all a big family. I would have liked to live back then, because the kids were free to play and to have fun all the time. I can't believe all the kids knew everyone and they were comfortable with each other."

(Anna Constantinescu, clasa a VI-a B)

„La Humuleşti, copiii se distrau toată ziua, chiar și la şcoală. Prindeau muştele cu ceaslovul, făceau tot ce le trecea prin minte."

"In Humuleşti, the kids played around all day, even at school! They would catch flies with the breviaries, doing anything that passed through their heads."

(Maria Elena Rusu, clasa a VI-a B)

„Citind ‹‹Amintirile...›› de Ion Creangă, mi-am dat seama că Humuleştiul nu era cel mai mare sau cel mai frumos sat, dar oamenii ţineau la el, se iubeau și se respectau unii pe alţii. Erau credincioşi, respectau tradiţiile și se duceau la slujbe. Mi-au plăcut bucuria și plăcerea cu care îşi amintea autorul de satul și copilăria sa."

"While reading ‹‹Memories of Childhood›› by Ion Creangă, I could tell that Humuleşti wasn't the biggest or prettiest village, but everyone cared for it, they loved and respected each other. They were faithful, they respected traditions and went to church. I like the joy and pleasure that the author felt when remembering his childhood."

(Maria Petre, clasa a VI-a B)

„Din ce am citit, deduc că Humuleşti era un sat mic, unde toată lumea se cunoştea. De aceea copiii erau porecliţi după numele părinţilor, de exemplu ‹‹Nic-a lui Costache››. Pe vremea aceea nu prea erau în Humuleşti dușmănii între oameni sau familii, se ajutau cu bucurie unii pe ceilalţi. Am rămas impresionat cât de frumoasă poate fi o copilărie departe de tehnologie, departe de oraş. Eu credeam că nu se poate trăi fără aşa ceva, totuși aceşti copii nu se plictiseau niciodată."

"From what I read, I can tell that Humuleşti was a small village where everybody knew each other. Therefore the children were nicknamed after their parents. For example ‹‹Nică'a'lui Costache››. Back then, in Humuleşti, the neighbours didn't have grudges against each other. I was impressed at how a childhood with no technology, far away from cities, could be so beautiful. I thought one could not live without these things, yet these children never got bored."

(Dragoş Ile, clasa a VI-a B)

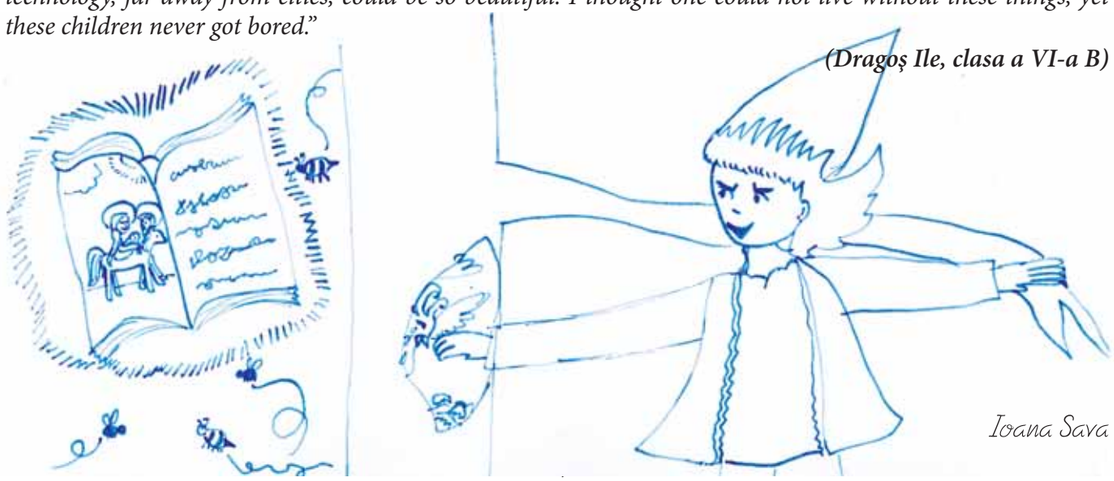

„Mi-aş dori să locuiesc în acel sat, pentru că erau foarte mulţi copii și se distrau altfel, mai frumos decât se distrează copiii acum.

Humuleştiul este prezentat aşa cum îl vede Creangă, noi putem avea altă părere."

"I wish I could have lived in that village because there were many kids that had fun in different, prettier ways than the kids nowadays.

Creangă describes Humuleşti from his own point of view, but we can have a distinct opinion."

(Miriam Stănciulescu, clasa a VI-a B)

„Mi-a plăcut satul Humuleşti, cu oameni gospodari, credincioşi, care ştiau leacuri băbeşti. Mi-ar fi plăcut să trăiesc pe acele timpuri, copilăria era mult mai inventivă, mult mai hazlie și interesantă."

"I liked Humuleşti because of its hardworking, faithful villagers, that also knew old wives' remedies. I would have liked to live back then, childhood was more creative, more amusing and interesting."

(Erica Pluti, clasa a VI-a B)

„Satul Humuleşti apare ca unul de oameni credincioşi și simpli, dar cu mult bun-simţ și bunătate.

Mi-ar fi plăcut să trăiesc în acele vremuri, când nu conta ce telefon ai, ci cum erai. Mi-ar fi plăcut să merg la colindat sau să fug de-acasă ca să mă duc la scăldat, dar nu mi-ar fi plăcut să ‹‹mă împrietenesc›› cu ‹‹cinstita holeră›› sau alte boli de pe atunci."

"Humuleşti seems like one of those villages full of faithful and simple residents with common sense and kindness.

I really would have wanted to live in that time, when personality mattered, not what sort of phone you have. I would have liked to go carolling or to run away and go swimming. But I wouldn't want ‹‹to become friendly›› with the ‹‹honest cholera›› or any other diseases from that time."

(Andrei Carantino, clasa a VI-a B)

„Mie mi-a plăcut acest roman, deoarece prezintă un cu totul alt stil de viaţă și de distracţie al oamenilor de atunci, de la ţară."

"I enjoyed this novel because it shows us a completely different life style and fun style of the people back then, from the countryside."

(Vladimir Tătaru, clasa a VI-a B)

Fărcașa

„Fărcașa este un sat de munte mic, frumos, cu o istorie bogată. Biserica de lemn este făcută de ardelenii veniți aici pe la 1700 (aproximativ). Are uși foarte mici pentru ca, atunci când atacau turcii și tătarii, să nu poată să intre călare în biserică, să o profaneze."

"Fărcașa is a small, exquisite mountain village, with a rich history. The wooden Church was bulit around 1700 by the Transylvanians.The doors are very small in order to prevent the Turkish and the Tatars from entering the Church on horse and profane its sanctity."

(Andrei Waldman, clasa a VI-a B)

„Biserica satului cea veche, amintirea ardelenilor prigoniți, este impunătoare tocmai prin simplitatea ei. A fost ridicată după o minune și a fost o minune că a supraviețuit vremurilor potrivnice. Vedem sfinții străjuind din icoane, parcă auzim tătarii la ușa prea mică... și alte amintiri din trecut, păzindu-ne din firele de praf..."

"The village's old Church, with its simple, stately structure stands as the memory of the persecuted Transylvanians. A miracle made the peasants build it and it's a miracle that it resisted through the hard periods that have passed. While beeing inside, wee see the Saints icons and we seem to hear the Tatars in front of the small doors, riding along with all the stories that have been told about this place."

(Maria Sfîrăială, clasa a VI-a B)

„Sat înalt. Biserică arhaică. Istorie interesantă. Satul Fărcașa este asemenea unei cărți deschise pentru a citi povestea ce se află în ea. Când am plecat, m-a cuprins deja dorul de locul acesta."

"High village. Ancient Church. Thrilling history. Fărcașa village tells us its story. As soon as I left, I wanted to come back."

(Maria Elena Rusu, clasa a VI-a B)

„Biserica din Fărcașa este inima și sufletul satului și mă bucur că am avut prilejul să o văd."

"The Church in Fărcașa is the very heart of the small village. This is the reason why I felt so exicited to be offered the chance to see it with my own eyes."

(Beatrice Ursache, clasa a VI-a B)

„Este uimitor faptul că lumea își dă silința să o țină intactă și că locuitorii satului preferă să vină să se roage la această biserică veche, nu la cea nouă."

"The most amazing part is the fact that everybody does their best to keep the Church intact and they all prefer to come and pray in here rather than going to the new place."

(Antonia Mauch, clasa a VI-a B)

Μ̅Ρ̅.
Θ̅Υ̅.
Ι̅Χ̅.

Între literatură și realitate
Literature vs Reality

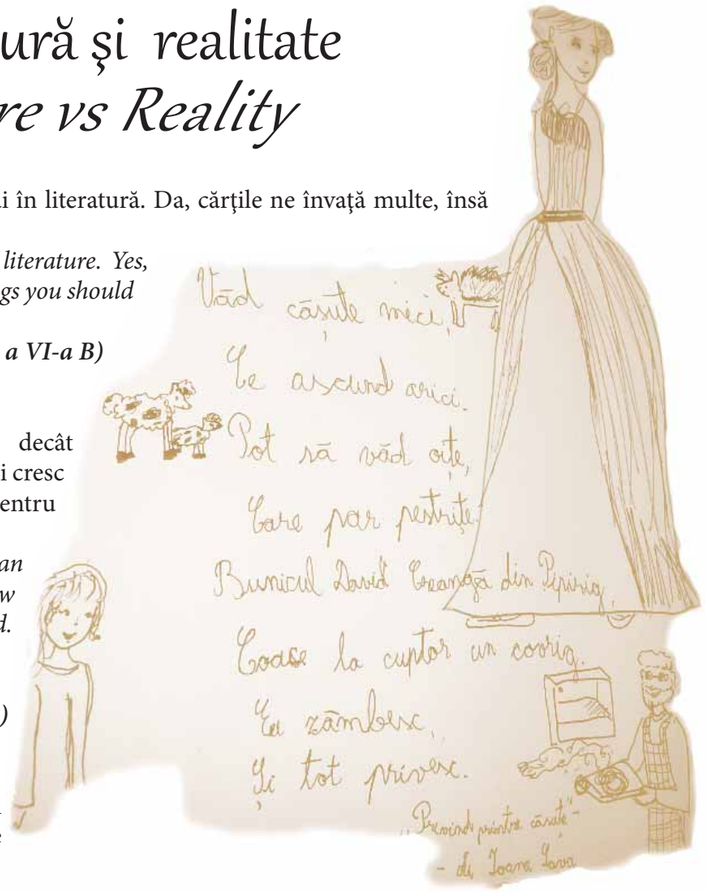

„Nu cred că ar trebui să trăim numai în literatură. Da, cărțile ne învață multe, însă unele lucruri trebuie să le înveți singur."

"I don't think we should live only in literature. Yes, books teach us many things, but some things you should learn by yourself."

(Valeriu Cărășel, clasa a VI-a B)

„Literatura este mai interesantă decât realitatea pentru că atunci când citesc îmi cresc aripi pentru a zbura în lumea fantastică. Pentru că atunci când nu citesc, nu pot zbura."

"Literature is more interesting than reality because when I'm reading I grow wings for flying in a fantastic world. Because when I'm not reading, I can't fly."

(Maria Sfîrăială, clasa a VI-a B)

„Trebuie să înțelegem că literatura și realitatea sunt două lumi diferite! Eu le iubesc și le trăiesc, într-un fel sau altul, pe amândouă!"

"We must understand that literature and reality are two diffrent worlds. I love them and I live them both, one way or another."

(Ile Dragoș, clasa a VI-a B)

„Amândouă au un rol. Literatura ne face să visăm, realitatea, să trăim. De aceea amândouă au un rol și amândouă sunt legate între ele, depind una de alta."

"Both have a role. Literature makes us dream while realty makes us live. That's why both have a purpose and are connected, they depend on eachother."

(Ana Țarălungă, clasa a VI-a B)

„Și realitatea, și literatura sunt importante în felul lor."

"Reality and literature are important in different ways."

(Erica Pluti, clasa a VI-a B)

„Deși prefer o lume cu literatură, e bine să iubim realitatea, chiar dacă nu poate fi ca în povești."

"Even if I prefer a world of literature, it's good to love reality, even though it can't be like in fairy tales."

(Maria Toma, clasa a VI-a B)

„Da. Pe mine literatura mă inspiră. De ce să nu citim? Cărțile sunt făcute pentru a te imagina în diferite ipostaze, în diferite împrejurări. Este bine să amesteci gândurile tale cu gândurile scriitorului.

Literatura este rodul imaginației fiecăruia. Realitatea este oglinda faptelor tale. Tu alegi cum să fii cu adevărat."

"Yes. Literature inspires me. Why shouldn't we read? Books are made for you to portray yourself in different situations, in different surroundings. It's preferable to combine your thoughts with the ones of the writer.

Literature is the result of people's imagination. Reality is the mirror of your actions. You choose what you trully wanna be."

(Maria Elena Rusu, clasa a VI-a B)

„Literatura este mai interesantă decât realitatea, pentru că în literatură poți să îți imaginezi totul cum vrei tu să fie."

"Literature is more interesting than reality because in literature you can imagine everything as you want it to be."

(Petruț Iamandei, clasa a VII-a A)

„Eu aleg o combinație între literatură și realitate. Ceea ce au gândit și au simțit alții îmi poate îmbogăți propria experiență și gândire."

"I choose a combination between literature and reality. What other people thought and felt can enrich my own experience and thinking."

(Elizabeth Wiggins, clasa a VII-a A)

„Nu mi se pare adevărat faptul că nu avem nevoie de literatură. Ar trebui, după părerea mea, să ne intereseze ce gânduri și sentimente au avut autorii atunci când au scris."

"I don't belive we don't need literature. In my opinion, we should be interested in the thoughts and feelings of the author."

(Ioana Ștefan, clasa a VII-a A)

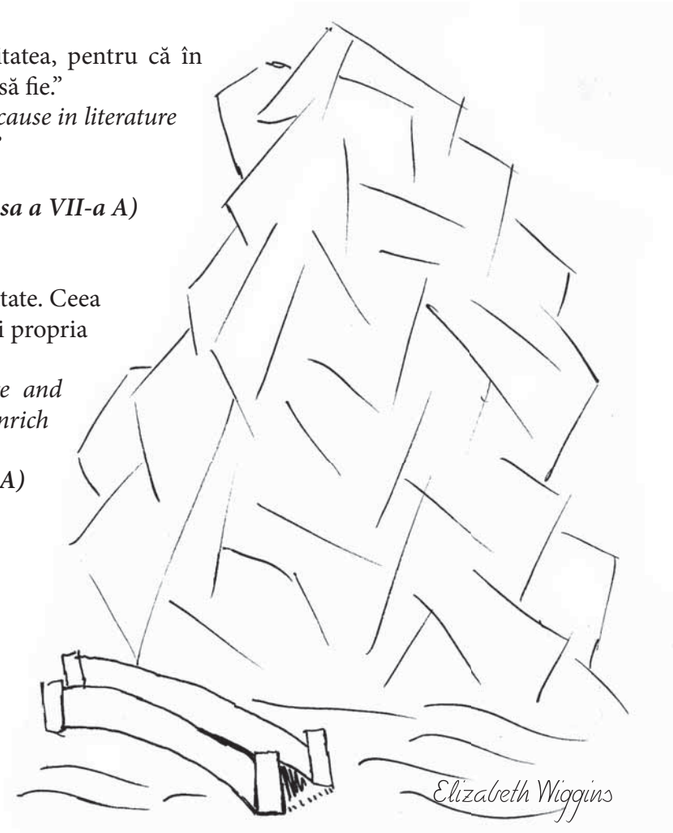

„Oricât de mult mi-ar plăcea să trăiesc într-o lume imaginară, totul are o limită, inclusiv ficțiunea. Odată și odată, trebuie să trecem în lumea reală și să ne asumăm responsabilitățile."

"No matter how much I would like to live in an imaginary world, everything has a limit, including the fiction. Eventually, we have to live in the real world and take responsibilities."

(Sânziana Stan, clasa a VII-a A)

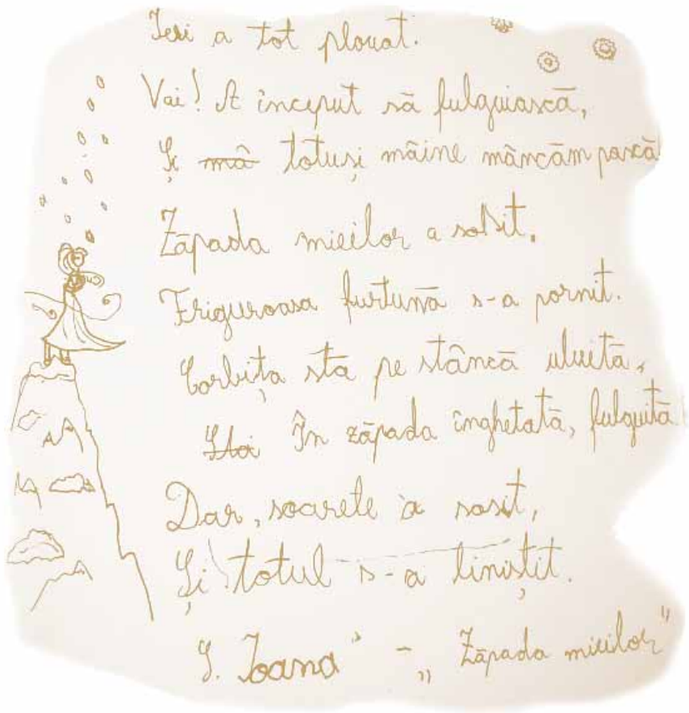

„După ce citesc o carte, mă simt mai înțeleaptă emoțional și spiritual. Orice carte mă schimbă într-un anume fel... îmi dă de gândit sau îmi transmite o învățătură."

"After I read a book, I feel wiser emotionally and spiritually. Every book changes me in a certain way... it leaves me full of thoughts and yearning to learn."

(Antonia Wang, clasa a VIII-a A)

„După părerea mea, realitatea este un desen făcut cu creionul, iar literatura reprezintă culorile."

"In my opinion, literature represents the colours of our black and white reality."

(Radu Drăgan, clasa a VIII-a A)

„Nu știu ce m-aș face fără cărți."

"I'd be lost without books."

(Ana-Maria Onica, clasa a VIII-a A)

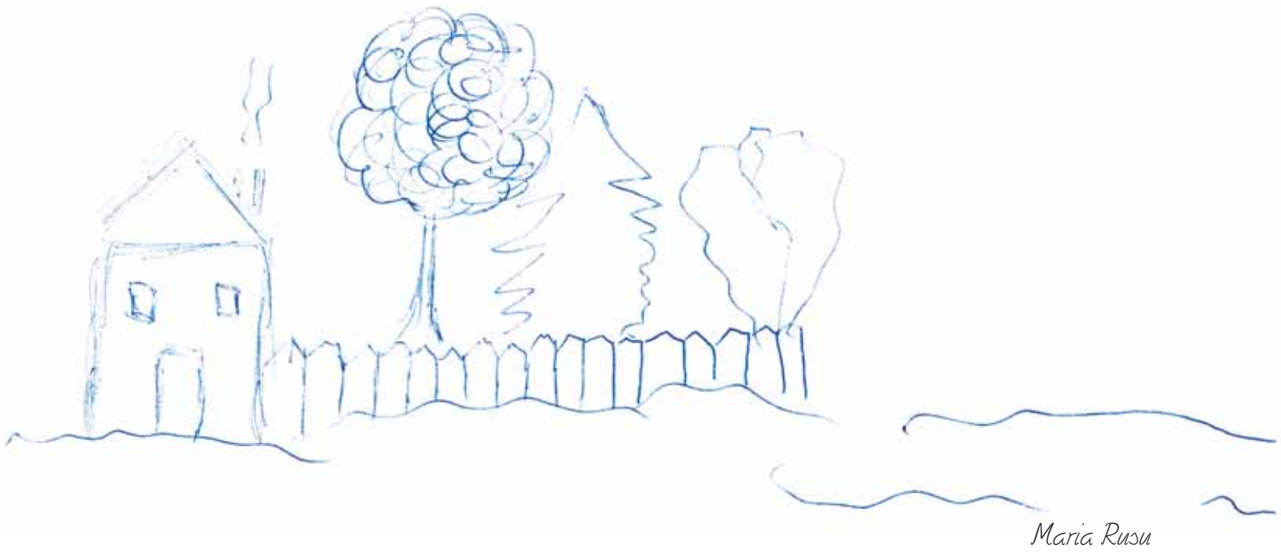

„Deși literatura este perfectă pentru suflet... nu putem trăi în ficțiune."

"Even if literature is perfect for the soul... we can't live in fiction."

(Mihnea Potîrcă Hagima, clasa a VIII-a A)

„Literatura îmi oferă un bagaj mare de experiență și trăiri. Sunt ale altor oameni, dar eu pot să mă regăsesc în personaje, în situații diferite. Acești scriitori au creat o lume fantastică, din care putem să învățăm. Sunt oameni care se bucură de ambele lumi în mod egal, acei oameni care găsesc un echilibru între literatură și realitate."

"Literature offers me experience and feelings. They belong to other people, but I can identify myself with the characters. These writers developed a fantastic world, from which we can learn. There are people who equally enjoy both worlds, these people find a balance between literature and reality."

(Raluca Nedelea Stolz, clasa a VIII-a A)

„Nu este corect să nu ne pese de gândurile, sentimentele altora. Este o experiență de viață pe care scriitorii ne-o împărtășesc. De secole, de milenii, literatura face parte din viața noastră."

"It's not fair ignoring others' thoughts and feelings. It's a life experience that the writers are sharing with us. For centuries, even millenia, literature has been part of our lives."

(Gabriel Marin, clasa a VIII-a A)

„Părerea mea este că nu e normal ca o viață întreagă să visezi cu capul în cărți. Viața e făcută ca să o trăiești. Nu este greșit să îți placă literatura, dar realitatea o să fie mereu mai bună, chiar dacă nu îți dai seama pe moment."

"In my opinion, it's not normal to live your entire life in a universe of books. Life is ment to be lived. It's not wrong to like literature, but reality will always be better, even if you don't realize this for now."

(Mihai Marin, clasa a VIII-a A)

„Îmi place literatura, dar învăț să am și gândurile, sentimentele, ideile mele. E bine să asculți, dar să mai și vorbești."

"I like literature, but I'm learning how to have my own thoughts, feelings and ideas. It's good to listen, but you should also speak."

(Catinca Verga, clasa a VIII-a A)

„Deși cred că literatura este mai interesantă, nu e bine să-ți creezi o fortăreață împotriva realității."

"Even if I think that literature is more interesting, it's not good to create a fortress against reality."

(Agnes Talaşman, clasa a VIII-a A)

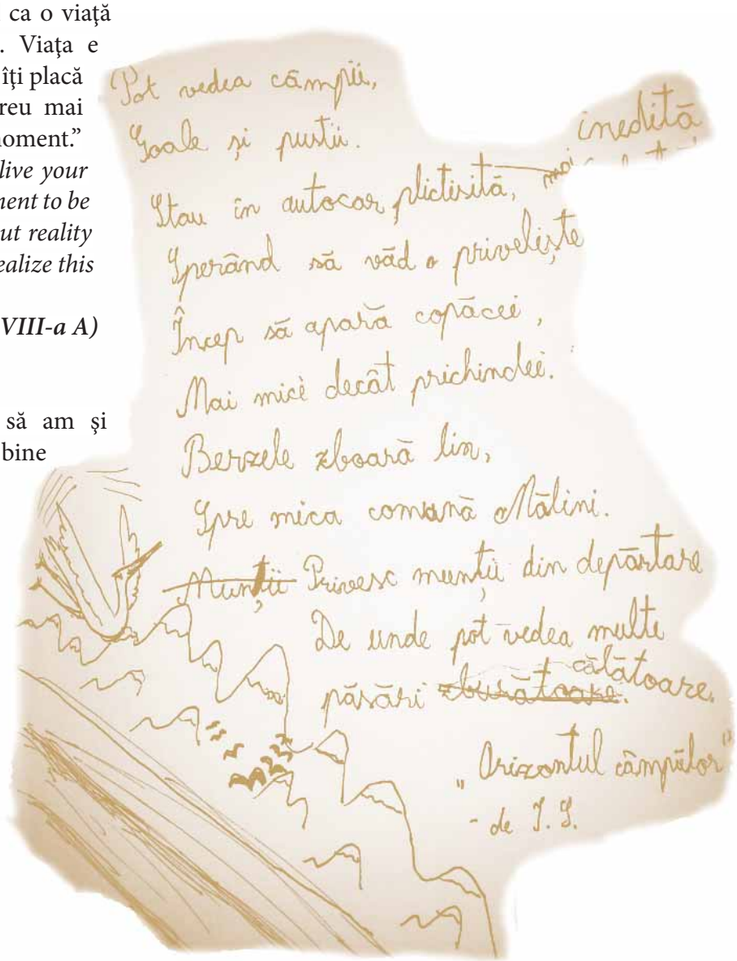

Interviul Ioanei
Ioana's interview

Catinca, toți am rămas uimiți de costumul pe care l-ai purtat în ultima seară din excursie, părea autentic. Am înțeles că una din pasiunile tale este costumul popular. Cum ai dobândit-o? Ce te-a făcut să îți placă atât de mult încât a devenit o pasiune?

Nu știu exact când a început această pasiune. A crescut odată cu mine, poate din patriotism, poate pentru că de mică mi-a plăcut design-ul vestimentar... La început nu știam cât de divers este portul popular românesc, sau cât de complex e. Ceea ce mă atrage constant este acea ingeniozitate a femeii vremurilor trecute, care, fără nici o facultate, este un creator de modă superior tuturor geniilor contemporane. Ea are o filozofie aparte pentru fiecare piesă.

I've heard you have developed somewhat of a passion for traditional Romanian costumes. How did this happen?

I can't exactly say how this started. It has always been with me, maybe out of love for my country, maybe because I've always enjoyed fashion design. I didn't know, at first, how diverse and intricate traditional wear is. What I have always appreciated is the ingenuosity women showed hundreds of years ago, when they created, without an education and living in relative seclusion, pieces worthy of today's designers' envy.

Ne poți spune câte ceva despre colecția ta?

Colecția mea este destul de mică. Are 45 de piese, din 5 zone etnografice. Cea mai veche piesă este o ie a străbunicii mele, care are în jur de 120 de ani.

Could you tell us a little about your collection?

My collection is fairly small. It has 45 pieces from 5 different ethnographic areas. The oldest piece is a blouse that belonged to my great-grandmother about 120 years ago.

Cum ai făcut rost de majoritatea costumelor?

Unele sunt moștenite, altele sunt cumpărate de la târguri.

How did you acquire so many costumes?

Some were passed down to me by relatives and others I bought from different fairs and shops.

Ce ne poți spune despre costumul pe care l-ai avut în excursie? Are o istorie acest costum?

Costumul pe care l-am avut în tabără este unul bucovinean. Este compus din cămașă, poale, catrință, brâu și o basma. Cămașa este de sărbătoare, cusută pe pânză de casă, are pe mânecă o bandă cusută cu mărgele. Cred că are în jur de 40-50 de ani, datorită mărgelelor folosite. Catrința este din zona de munte, datorită lungimii.

What can you tell us about the costume you brought with you to camp? Does it have a story?

The costume I brought with me is from Bucovina. It consists of a blouse, a skirt, an apron and a handkerchief. The blouse is made to be worn at special occasions and from the stitching on the cuffs we can deduce it is around 40-50 years old. The apron is from a mountain village, which we know because of its length.

Ai de gând să duci colecția mai departe? Până unde vrei să ajungi?

Mi-aș dori să îmi măresc colecția, să adaug costume din mai multe zone etnografice ale țării și, poate în vreo 10-15 ani, să deschid un mini muzeu. Totuși, scopul meu este să le spun românilor de valoarea inestimabilă a portului popular și să nu se mai piardă piese de valoare din cauza lipsei de informații.

Do you plan on expanding your collection?

I'd love to add pieces from different areas and maybe, in 15 years, I will be able to start a small museum. In the end, tough, my aim is to show romanians the real value of traditional wear and to stop invaluable pieces from being lost or destroyed because of people's ignorance.

Îți mulțumesc și te rog să mă inviți la deschiderea muzeului.

Cu plăcere. Sigur ne vedem atunci.

Thank you for the interview. Maybe I'll see you at the opening of the museum.

My pleasure.

Reporter: Ioana Ștefan, clasa a VII-a A

Le mulțumim doamnelor profesoare...
We thank our teachers...

Prof. Cornelia Ghiță
Director *Headmistress*

Prof. Irina Petcu
Educație fizică *Physical education*

Prof. Doina Dobre
Coordonatorul proiectului *Project manager*

... Preotului/ *Priest Cătălin Coșula ...*

... Domnului/Mr. **Gabi Caraza**
... pentru ospitalitate ...
... for hospitality ...

... și părinților ...
and our parents...

Doru Iamandei

Mihaela Iamandei

Marilena Cărășel

Ovidiu Tudor

Gabriela Pluti

Ana-Maria Boie

...pentru ajutorul acordat... *for their help...*

Lor le datorăm versiunea în engleză...
We owe them the english version....

Raluca Nedelea Stolz

Vlad Gaginsky

Bianca Ciobănete

Elizabeth Wiggins

Antonia Cărășel

Valeriu Cărășel

Dragoș Ile

Andrei Carantino

Lor le mulțumim pentru pozele minunate...

We thank them for the great photos...

Anna Constantinescu

Ana Țarălungă

Erica Pluti

Mihnea Potîrcă Hagima

Ioana Sava

Mihai Negrilă

Doru Iamandei

Mihaela Iamandei

Prof. Irina Petcu

Marilena Cărășel

Ovidiu Tudor Ana-Maria Boie

Elizabeth Wiggins

Beatrice Ursache

Din culise... *Backstage...*

Lucrăm la proiect... *we develop our project...*

...Ne demonstrăm talentul...

...We show our talent...

...Dar ne și distram... *but we also have fun...*

E iarnă în aprilie, ne e frig...
It's winter in April, we're cold...

Pe aici nu se trece!!!
No way upstairs!!!

42... 43... 44... 51.

Să ne punem o dorință…
Let's make a wish…

Zâmbiţi, vă rog!!! *Say cheese!!!*

Pe drumul meu… *My way…*

Doar cei mari să coboare!!!
Only the elder ones leave the bus!!!

Pauză de masă... *Lunch break...*

...Şi văcuţele trebuie să mănânce...
... Cows must eat, too...

A spus cineva primăvară?
Anyone said spring?

Hai să ne plictisim împreună...
Let's get bored together...

Când? Acum? *When? Now?*

Serios? *Seriously?*

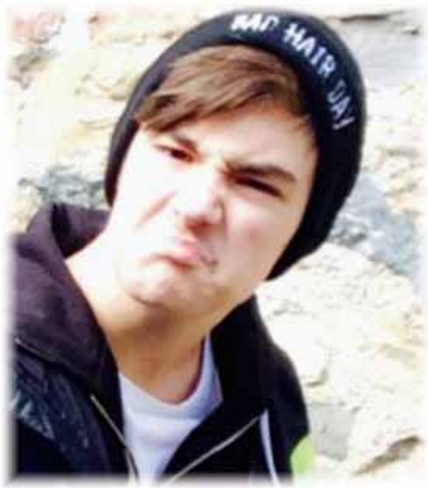

Da, chiar acum!!! *Yes, right now!!!*

Deci aşa arată un plăieş?
So this is a guard?

Crede-mă, chiar aşa este... *Belive me , it'true…*

...Selfie time...

Noi am realizat proiectul
We made it happen

VI B

1. Abager Cosmin
2. Achim Ana
3. Bantaş Matei
4. Benga Anduena
5. Boie Irina
6. Carantino Andrei
7. Cărăşel Valeriu
8. Constantinescu Anna
9. Dumitru Anne
10. Dumitru Bogdan
11. Dumitru Dragoş Gabriel
12. Ile Dragoş
13. Leah Carla
14. Mauch Antonia
15. Negrilă Mihai
16. Paraschiva Ruxandra
17. Petre Maria
18. Pluti Erica
19. Rusu Elena
20. Sava Ioana
21. Sfîrăială Maria
22. Stănciulescu Miriam
23. Tătaru Vladimir
24. Toderaşcu Iulia
25. Toma Maria
26. Trocan Alexandru
27. Ţarălungă Ana
28. Ursache Beatrice
29. Uzea Pavel
30. Waldman Andrei

VII A

31. Ciobănete Bianca
32. Ciobotea Mihai
33. Dobrescu Alexandru
34. Iamandei Petruţ
35. Stan Sânziana
36 Ştefan Ioana
37. Tudor Iris
38. Wiggins Elizabeth

VIII B

39. Drăgan Radu
40. Gaginski Vlad
41. Ion Alexandra
42. Marin Gabriel
43. Marin Mihai
44. Nedelea Stolz Raluca
45. Onica Ana
46. Potîrcă Hagima Mihnea
47. Săsăujan Andrei
48. Talaşman Agnes
49. Verga Catinca
50. Wang Antonia

Pregătitoare A

51. Iamandei Mihnea

Last day: we leave, but not for good...

UKRAINE
Câmpulung Moldovenesc
Solca
Rădăuți
Suceava
Siret
Dorohoi
Botoșani
Fălticeni
Târgu-Neamț
Piatra Neamț
Bicaz
Borsec
Neamț

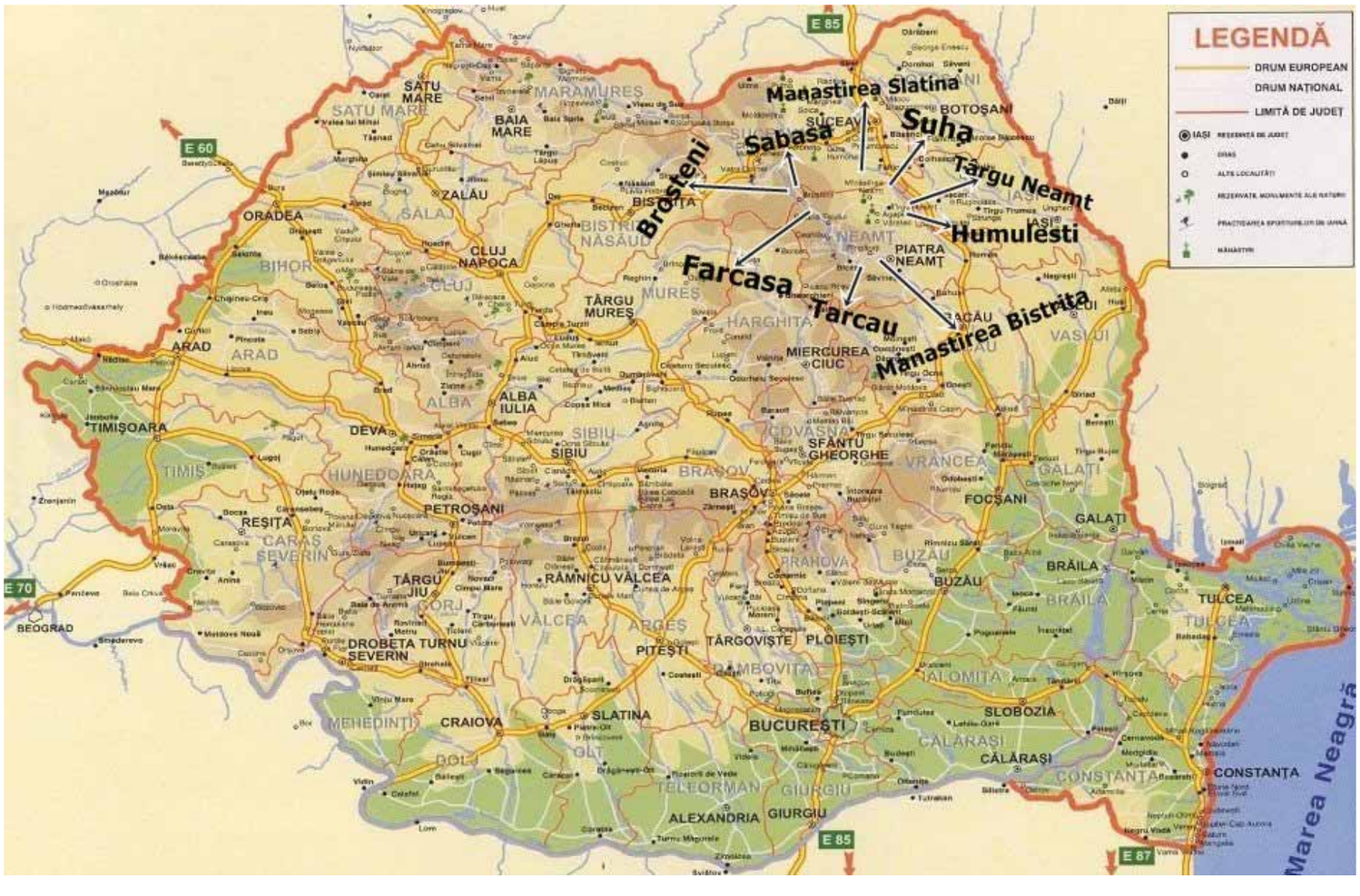
LEGENDĂ
DRUM EUROPEAN
DRUM NAȚIONAL
LIMITĂ DE JUDEȚ
Manastirea Slatina
Suha
Sabasa
Târgu Neamt
Brosteni
Humulesti
Farcasa
Tarcau
Manastirea Bistrita
SUCEAVA
BOTOȘANI
PIATRA NEAMȚ
IAȘI
BACĂU
CLUJ NAPOCA
ORADEA
ZALĂU
BAIA MARE
SATU MARE
ARAD
TIMIȘOARA
DEVA
SIBIU
ALBA IULIA
TÂRGU MUREȘ
MIERCUREA CIUC
SFANTU GHEORGHE
BRAȘOV
PITEȘTI
CRAIOVA
BUCUREȘTI
CONSTANȚA
TULCEA
BRĂILA
GALAȚI
FOCȘANI
BUZĂU
SLATINA
ALEXANDRIA
GIURGIU
CĂLĂRAȘI
SLOBOZIA
PLOIEȘTI
TÂRGOVIȘTE
RÂMNICU VÂLCEA
TÂRGU JIU
DROBETA TURNU SEVERIN
REȘIȚA
PETROȘANI
HUNEDOARA
BEOGRAD
E 60
E 70
E 85
E 87
Marea Neagră

Cuprins. *Contents*

Prefaţă. *Preface* ..... p. 2

Între literatură şi realitate. *Literature vs Reality* ..... p. 4

Oare au reuşit? *Did they succeed?* ..... p. 6

Mănăstirea Bistriţa. *Bistriţa Monastery* ..... p. 8

Tarcău Corbiţa ..... p. 16

Sabasa ..... p. 20

Broşteni ..... p. 24

Suha ..... p. 28

„Baltagul" de Mihail Sadoveanu. *"The Hatchet" by Mihail Sadoveanu* ..... p. 32

Mănăstirea Slatina. *Slatina Monastery* ..... p. 38

Alexandru Lăpuşneanul" de Costache Negruzzi"
Alexandru Lăpuşneanul" by Costache Negruzzi ..... p. 42

Cetatea Neamţ. *Neamţ Citadel* ..... p. 46

„Sobieski şi românii" de Costache Negruzzi
"Sobieski and the Romanians" by Costache Negruzzi ..... p. 52

Humuleşti ..... p. 58

„Amintiri din copilărie" de Ion Creangă
"Memories of childhood" by Ion Creangă ..... p. 60

Fărcaşa ..... p. 66

Din culise. *Backstage* ..... p. 84

Harta proiectului. *Our project's Map* ..... p. 92

Harta României. *Map of Romania* ..... p. 93

Anne Dumitru
Tanalungă Ana
Tataru Vladimir
Andrei Carantino
Leah Carla Maria
Ana Costachescu
Dragoș Ile
Maria Sfrăială
Mauch Antonia
Beatrice Ursache
Todorașcu Iulia
Dragoș Gabriel
Trocan Alex
Baie Irina
Ana Maria Achim
Andreea Benga
Dragoș Dumitru
Marin Mihai
Ioana Ștefan ♡
Catinca Varga
Poțârcă Mihnea
Vlad Grajinsky
(: Stan Sânziana :)
Higgins Elizabeth
Talașman Agnes
Ciobănete Bianca
Onica Ana-Maria
Pluti Erica
Valerio Cârciog
Dumitru Bogdan
Ion Alexandra
Maria Alexandra
Maria Toma
Iamandei Călin Petruț
Drăgan Radu
Paraschiva Ruxandra
Bantaș Matei
Gabriel
Vasea Sorel
Negrilă Mihai
Abagiu Cosmin Alexandru
Raluca Nădejde
Marin
Wang Antonia
Elena Maria Rusu
Iava Ioana
Stănciulescu Miriam
Iris Tudor
Wildmann Andrei
Ciobotea Mihai
Sânzian Andrei
Dobrescu Alex

Antonia Mauch
Maria Alexandra
Dragoș Gabriel
Stănciulescu Miriam
Wang Antonia
Dobrescu Alex
Drăgan Radu
Higgins Elizabeth
Dumitru Bogdan
Valerio Cârciog
Andreea Benga
Iris Tudor
Maria Sfrăială
Maria Toma
Pluti Erica
Raluca Nădejde
Vlad Grajinsky
Catinca Varga
Iamandei Călin Petruț
Agnes
Vasea Sorel
Dragoș Ile
Elena Maria Rusu
Iava Ioana
Bantaș Matei
Talașman Agnes
Marin Mihai
Gabriel
Tataru Vladimir
Trocan Alex
Leah Carla Maria
Beatrice Ursache
Onica Ana-Maria
Tanalungă Ana
Negrilă Mihai
Abagiu Cosmin Alexandru
Ioana Ștefan ♡
(: Stan Sânziana :)
Marin
Poțârcă Mihnea
Ana Maria Achim
Paraschiva Ruxandra
Baie Irina
Ana Costachescu
Todorașcu Iulia
Wildmann Andrei
Ciobănete Bianca
Ion Alexandra
Sânzian Andrei
Ciobotea Mihai
Andrea Carantino
Anne Dumitru

„După ce citesc o carte, mă simt mai înţeleaptă emoţional şi spiritual. Orice carte mă schimbă într-un anume fel... îmi dă de gândit sau îmi transmite o învăţătură."

"After I read a book, I feel wiser emotionally and spiritually. Every book changes me in a certain way... it leaves me full of thoughts and yearning to learn."

(Antonia Wang, clasa a VIII-a A)

„După părerea mea, realitatea este un desen făcut cu creionul, iar literatura reprezintă culorile."

"In my opinion, literature represents the colours of our black and white reality."

(Radu Drăgan, clasa a VIII-a A)

„Nu ştiu ce m-aş face fără cărţi."

"I'd be lost without books."

(Ana-Maria Onica, clasa a VIII-a A)

„Deşi literatura este perfectă pentru suflet... nu putem trăi în ficţiune."

"Even if literature is perfect for the soul... we can't live in fiction."

(Mihnea Potîrcă Hagima, clasa a VIII-a A)

„De secole, de milenii, literatura face parte din viaţa noastră."

" For centuries, even millenia, literature has been part of our lives."

(Gabriel Marin, clasa a VIII-a A)

„Viaţa e făcută ca să o trăieşti. Nu este greşit să îţi placă literatura, dar realitatea o să fie mereu mai bună."

"Life is ment to be lived. It's not wrong to like literature, but reality will always be better.

(Mihai Marin, clasa a VIII-a A)

„Îmi place literatura, dar învăţ să am şi gândurile, sentimentele, ideile mele. E bine să asculţi, dar să mai şi vorbeşti."

"I like literature, but I'm learning how to have my own thoughts, feelings and ideas. It's good to listen, but you should also speak."

(Catinca Verga, clasa a VIII-a A)

„Deşi cred că literatura este mai interesantă, nu e bine să-ţi creezi o fortăreaţă împotriva realităţii."

"Even if I think that literature is more interesting, it's not good to create a fortress against reality."

(Agnes Talaşman, clasa a VIII-a A)

„Sunt oameni care se bucură de ambele lumi în mod egal, acei oameni care găsesc un echilibru între literatură şi realitate."

"There are people who equally enjoy both worlds, these people find a balance between literature and reality."

(Raluca Nedelea Stolz, clasa a VIII-a A)

ISBN: .....